

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA
IZBA ARCHITEKTÓW RP

Zmiana rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

(Dział I-V)

mpoia.pl

Prowadzący prezentację:
mgr inż. architekt Grzegorz Jachym
Członek Zespołu ds. Legislacji MPOIA,
Członek Rady Legislacyjnej Krajowej Rady Izby Architektów

Plan prezentacji:

1. Wprowadzenie
2. Przedstawienie i porównanie przepisów wraz z komentarzem
3. Podsumowanie i przepisy przejściowe

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie – część I (dział I-V)

WPROWADZENIE

Przedstawienie i porównanie przepisów wraz z komentarzem i interpretacją przepisów

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Tekst pierwotny:

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie
z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. Nr 75, poz. 690)

**Ostatni tekst przed zmianą,
opublikowany w:**

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Warszawa, dnia 18 września 2015 r.
Poz. 1422

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU**
z dnia 17 lipca 2015 r.
**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia
Ministra Infrastruktury w sprawie warunków
technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich
usytuowanie**

Rozporządzenie po nowelizacji

**R O Z P O R Z Ä D Z E N I E
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**
z dnia 14 listopada 2017 r.
zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków
technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki
i ich usytuowanie

Opublikowane w:

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Warszawa, dnia 8 grudnia 2017 r.
Poz. 2285

**ROZPORZÄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**
z dnia 14 listopada 2017 r.
zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków
technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki
i ich usytuowanie

Uwagi

*Komentarz oparty na
uzasadnieniu zawartym
w tekście ministerialnego
projektu zmiany w/w
rozporządzenia*

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych,
jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie
Dział I-V

DZIAŁ I	- Przepisy ogólne	§ 1-9
DZIAŁ II	- Zabudowa i zagospodarowanie działki budowlanej	§ 10-43
DZIAŁ III	- Budynki i pomieszczenia	§ 44-112
DZIAŁ IV	- Wyposażenie techniczne budynków	§ 113-202
DZIAŁ V	- Bezpieczeństwo konstrukcji	§ 203-206
DZIAŁ VI	- Bezpieczeństwo pożarowe	(zmiany)
DZIAŁ VII	- Bezpieczeństwo użytkowania	
DZIAŁ VIII	- Bezpieczeństwo higiena i zdrowie	
DZIAŁ IX	- Ochrona przed hałasem i drganiami	
DZIAŁ X	- Oszczędność energii i izolacyjność cieplna	(zmiany)
DZIAŁ XI	- Przepisy przejściowe i końcowe	

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

DZIAŁ I Przepisy ogólne

§ 2.

1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 207 ust. 2.

6. Do budynków wielorodzinnych zawierających dwa mieszkania stosuje się, z zastrzeżeniem § 217 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2, przepisy rozporządzenia odnoszące się do budynków jednorodzinnych.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 2:

uchyla się ust. 6;

Uwagi

Wycofano się z możliwości stosowania przepisów jak dla bud. jednorodzinnych do bud. wielorodzinnych z dwoma mieszkaniami (i np. częścią usługową)

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 3. Ilekcć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) zabudowie śródmiejskiej – należy przez to rozumieć zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze *funkcjonalnego* śródmieścia, *który to obszar stanowi faktyczne lub przewidywane* w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego centrum miasta lub dzielnicy miasta;

16) kondygnacji – należy przez to rozumieć poziomą *nadziemną lub podziemną* część budynku, zawartą pomiędzy powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie a powierzchnią posadzki na stropie bądź warstwy osłaniającej izolację cieplną stropu, znajdującego się nad tą częścią budynku, przy czym za kondygnację uważa się także poddasze z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, mającą średnią wysokość w świetle większą niż 2 m; za kondygnację nie uznaje się nadbudówek ponad dachem, takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna lub kotłownia;

17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną *ze wszystkich stron budynku, co najmniej do połowy* jej wysokości w świetle poniżej poziomu przylegającego do niego terenu, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację;

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 3:

pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1) zabudowie śródmiejskiej - należy przez to rozumieć zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze śródmieścia, **określonej** w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, **a w przypadku braku planu miejscowego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;**

dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

1a) **działce budowlanej – należy przez to rozumieć nieruchomość gruntową lub działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z rozporządzenia, odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego;**

pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

16) kondygnacji – należy przez to rozumieć poziomą część budynku, zawartą pomiędzy powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie a powierzchnią posadzki na stropie lub warstwy osłaniającej izolację cieplną stropu, znajdującego się nad tą częścią budynku, przy czym za kondygnację uważa się także poddasze z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, mającą średnią wysokość w świetle większą niż 2 m; za kondygnację nie uznaje się nadbudówek ponad dachem, takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, centrala klimatyzacyjna, **obudowa wyjścia z klatki schodowej, kotłownia lub inne pomieszczenia techniczne;**

17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną poniżej poziomu przylegającego do niej terenu co najmniej **w połowie jej wysokości** w świetle, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację;

Uwagi

doprecyzowano definicję zabudowy śródmiejskiej - która ma zostać określona w miejscowym planie lub w studium

Zdefiniowano pojęcie działki budowlanej - zapis zgodny jest z definicją działki budowlanej w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Poszerzono katalog elementów budynku nie uznawanych za kondygnację

Zmiana definicji - (wg uzasadnienia) uwzględnia specyficzne warunki projektowania (np.: na terenach górskich) oraz garaży „zagłębionych” posiadających z jednej strony wjazd

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 3. Ilekcroć w rozporządzeniu jest mowa o:

22) terenie biologicznie czynnym – należy przez to rozumieć teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną roślinność, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniej jednak niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie;

§ 3:

pkt 22 otrzymuje brzmienie:

22) terenie biologicznie czynnym - należy przez to rozumieć teren o nawierzchni urządzonej w sposób zapewniający naturalną roślinność **roślin i retencję wód opadowych**, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią **oraz innych powierzchni zapewniających naturalną roślinność**, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie;

dodaje się pkt 25 i 26 w brzmieniu:

25) parkingu – należy przez to rozumieć wydzieloną powierzchnię terenu przeznaczoną do postoju i parkowania samochodów, składającą się ze stanowisk postojowych oraz dojazdów łączących te stanowiska jeżeli takie dojazdy występują;

26) aneksie kuchennym – należy przez to rozumieć część pomieszczenia mieszkalnego służącą do przygotowywania posiłków.

*Doprecyzowano definicję -
Uściślono cel funkcjonowania terenu
biologicznie czynnego*

*Dodano dodatkowe elementy terenu
biologicznie czynnego np.
powierzchnie pionowe, pod warunkiem
że będą zapewniały naturalną
roślinność (np. ściany pokryte
zielenią)*

*wprowadzono definicję parkingu
(1 stanowisko jest również parkingiem)*

*wprowadzono definicję aneksu
kuchennego, która zastąpiła pojęcie
wnęki kuchennej – aneks kuchenny
może być zarówno częścią
pomieszczenia mieszkalnego, jak
również przedpokoju.*

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

DZIAŁ II Zabudowa i zagospodarowanie działki budowlanej § 12.

1. Jeżeli z przepisów § 13, 60 i 271–273 lub przepisów odrębnych określających dopuszczalne odległości niektórych budowli od budynków nie wynikają inne wymagania, budynek na działce budowlanej należy sytuować w odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną nie mniejszej niż:

1) 4 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą z *otworami okiennymi lub drzwiowymi* w stronę tej granicy;

2) 3 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą bez *otworów okiennych lub drzwiowych* w stronę tej granicy.

2. Sytuowanie budynku w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dopuszcza się w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, jeżeli wynika to z ustaleń planu miejscowego *albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu*.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 12 otrzymuje brzmienie:

1. Jeżeli z przepisów § 13, **19, 23, 36, 40**, 60 i 271-273 lub przepisów odrębnych określających dopuszczalne odległości niektórych budowli od budynków nie wynikają inne wymagania, budynek na działce budowlanej należy sytuować od granicy **tej działki** w odległości nie mniejszej niż:

1) 4 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą z **oknami lub drzwiami** w stronę tej granicy;

2) 3 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą **bez okien i drzwi** w stronę tej granicy.

2. Sytuowanie budynku w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dopuszcza się w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, **jeżeli plan miejscowy przewiduje taką możliwość**.

Uwagi

Poszerzono wyliczenie przepisów

Zmiana filozofii konstrukcji ustalania odległości do granicy – nie do sąsiedniej działki budowlanej tylko do granicy własnej działki, na której jest realizowana inwestycja. Dzięki takiemu rozwiązaniu, nie ma znaczenia rodzaj sąsiedniej działki, gdyż odległości będą liczone od granicy działki budowlanej na której będzie realizowana inwestycja.

Okna i drzwi - uściślenie określenia

Rozwiązano problemy interpretacyjne występujące w sytuacjach projektowania fragmentów ścian osłonowych, jako ścian o konstrukcji słupowo-ryglowej - aluminiowo-szklanej, lub w całości, jako fasad szklanych (również w budynkach jednorodzinnych). Ponadto otwór nie zawsze musi być wypełniony oknem czy drzwiami. Zgodnie z PN-ISO 6707-1:2008 Budynki i budowle - Terminologia - Część 1: Terminy ogólne: Okno – konstrukcja do zamykania pionowego lub prawie pionowego otworu w ścianie lub dachu ze spadkiem, która umożliwia dopływ światła i może być wykorzystywana do wentylacji

Tylko plan miejscowy! Zrezygnowano z możliwości sytuowania obiektu w odległościach innych niż wskazane w § 12 w przypadku inwestycji realizowanej na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. (Decyzja WZ nie służy ochronie ładu przestrzennego ale jedynie stwierdzeniu jaki rodzaj inwestycji jest dopuszczalny w danej lokalizacji)

W nowelizacji rozporządzenia w przypadku wydanej decyzji WZ przed dniem wejścia w życie nowelizacji dopuszczono, aby do dnia 31.12.2019 r. można było korzystać z dotychczasowego dopuszczenia zawartego w obecnym § 12 ust. 2 (tzn. wystąpić z wnioskiem o pozwoleniu na budowę lub ze zgłoszeniem).

Cyt. z uzasadnienia do proj. zmiany rozporządzenia „Sytuowanie budynku w odległości 1,5 metra od granicy lub bezpośrednio przy granicy dopuszczalne będzie jedynie w odniesieniu do budynku zwróconego w stronę granicy ścianą bez okien i drzwi. Dokonana zmiana przepisu ma na celu unormowanie w sposób jednoznaczny możliwości sytuowania obiektu w granicy działki budowlanej lub w odległości nie mniejszej niż 1,5m, w sytuacji gdy obowiązujący na danym obszarze plan miejscowy dopuszcza taką możliwość”.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

DZIAŁ II Zabudowa i zagospodarowanie działki budowlanej

§ 12.

3. W zabudowie jednorodzinnej, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271–273, dopuszcza się:

2) sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli będzie on przylegał całą powierzchnią swojej ściany do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce lub do ściany budynku projektowanego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, pod warunkiem że jego część leżąca w pasie o szerokości 3 m wzdłuż granicy działki będzie miała długość i wysokość nie większe niż ma budynek istniejący lub projektowany na sąsiedniej działce budowlanej;

§ 12 otrzymuje brzmienie:

3. Dopuszcza się, uwzględniając przepisy odrębne oraz przepisy § 13, 19, 23, 36, 40, 60 i 271-273, sytuowanie budynku bezpośrednio w granicy działki budowlanej, jeżeli będzie on przylegał swoją ścianą do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce oraz jego wysokość będzie zgodna z obowiązującym na danym terenie planem miejscowym lub decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Dotychczasowy przepis § 12 ust. 3 pkt 2 przeniesiono do ust. 3 i rozszerzono o inne rodzaje zabudowy (nie tylko w zabudowie jednorodzinnej, jak do tej pory), jednocześnie ograniczono możliwość przylegania proj. budynku tylko do budynków istniejących (zabudowa plombowa ma na celu uzupełnienie występującej zabudowy pierzejowej, wobec czego projektowany budynek powinien wpasowywać się w istniejącą zabudowę).

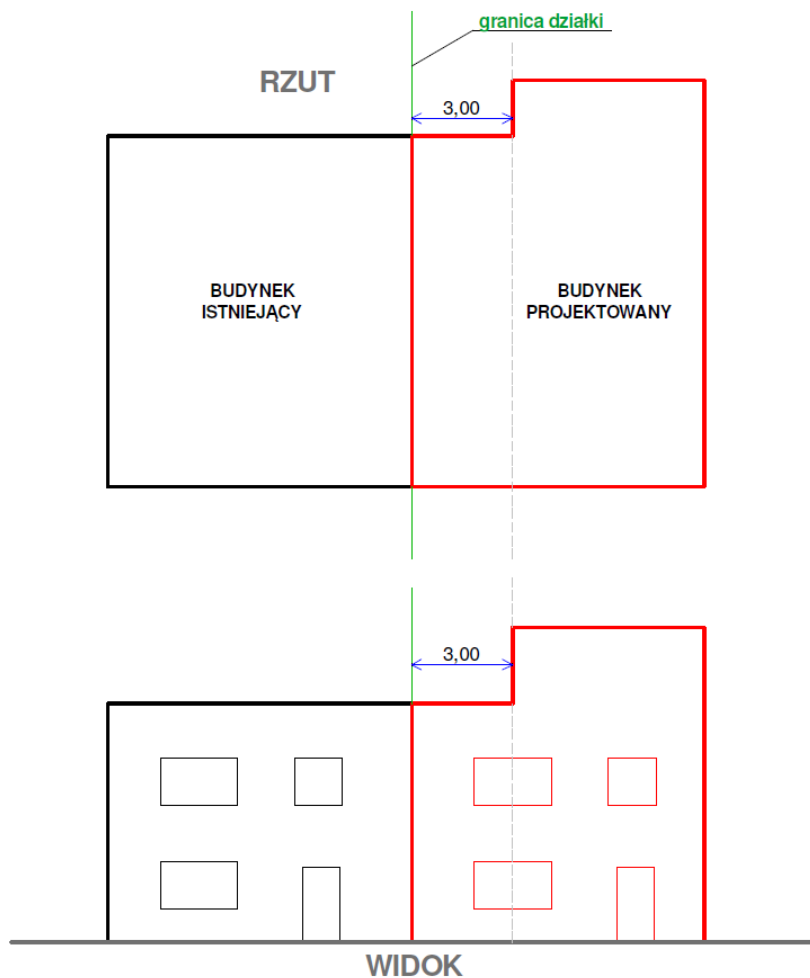
Wysokość proj. budynku ma być zgodna nie jak do tej pory z parametrami istn. budynku jakie posiada on w pasie 3 m - tylko z wymogami planu miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 12. ust. 3 pkt. 2) - Interpretacja graficzna

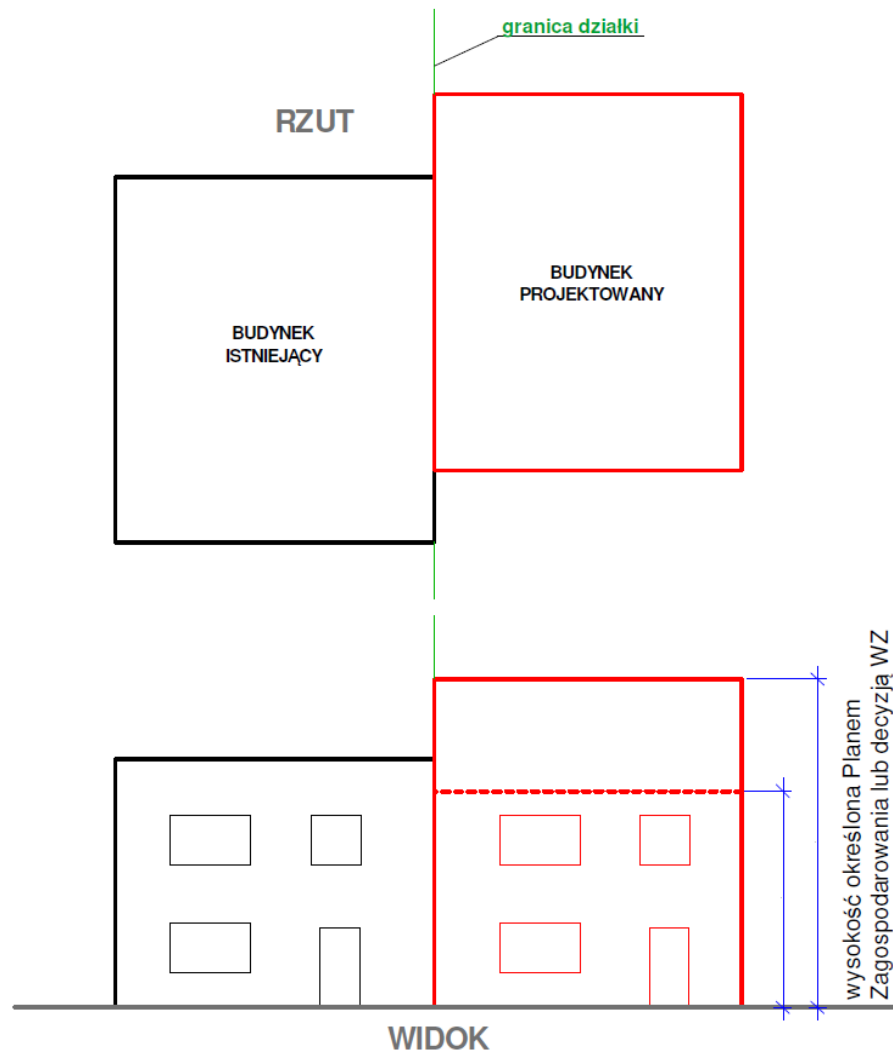
2) sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli będzie on przylegał **całą powierzchnią** swojej ściany do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce *lub do ściany budynku projektowanego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, pod warunkiem że jego część leżąca w pasie o szerokości 3 m wzdłuż granicy działki będzie miała długość i wysokość nie większe niż ma budynek istniejący lub projektowany na sąsiedniej działce budowlanej;*

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 12 ust. 3 - Interpretacja graficzna

3. **Dopuszcza się, uwzględniając przepisy odrębne oraz przepisy § 13, 19, 23, 36, 40, 60 i 271-273, sytuowanie budynku bezpośrednio w granicy działki budowlanej, jeżeli będzie on przylegał swoją ścianą do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce oraz jego wysokość będzie zgodna z obowiązującym na danym terenie planem miejscowym lub decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.**

Uwagi

Przepis rozszerzono na wszystkie budynki (nie tylko w zabudowie jednorodzinnej, jak do tej pory) i jednocześnie ograniczono możliwość przylegania proj. budynku tylko do budynków istniejących.

Wysokość proj. budynku ma być zgodna nie z parametrami istn. budynku (w pasie 3 m) tylko wymogami planu lub decyzji WZ

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 12.

3. W zabudowie jednorodzinnej, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271–273, dopuszcza się:

1) *sytuowanie* budynku ścianą bez *otworów okiennych lub drzwiowych* bezpośrednio przy granicy z *sąsiednią* działką budowlaną lub w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 2, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, na działce budowlanej o szerokości mniejszej niż 16 m;

2) *sytuowanie* budynku bezpośrednio przy granicy z *sąsiednią* działką budowlaną, jeżeli będzie on przylegał całą powierzchnią swojej ściany do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce lub do ściany budynku projektowanego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, pod warunkiem że jego część leżąca w pasie o szerokości 3 m wzdłuż granicy działki będzie miała długość i wysokość nie większe niż ma budynek istniejący lub projektowany na sąsiedniej działce budowlanej;

3) *rozbudowę* budynku istniejącego, usytuowanego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 od granicy z *sąsiednią* działką budowlaną, jeżeli w pasie o szerokości 3 m wzdłuż tej granicy zostaną zachowane jego dotychczasowe wymiary, a także nadbudowę tak usytuowanego budynku o nie więcej niż jedną kondygnację, przy czym w nadbudowanej ścianie, zlokalizowanej w odległości mniejszej niż 4 m od granicy nie może być otworów okiennych lub drzwiowych;

4) sytuowanie budynku gospodarczego i garażu o długości mniejszej niż 5,5 m i o wysokości mniejszej niż 3 m bezpośrednio przy granicy z *sąsiednią* działką budowlaną lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez *otworów okiennych lub drzwiowych*.

4. Usytuowanie budynku na działce budowlanej w sposób, o którym mowa w ust. 2 i 3, powoduje objęcie sąsiedniej działki budowlanej obszarem oddziaływania w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 12 otrzymuje brzmienie:

4. W zabudowie jednorodzinnej *i zagrodowej*, uwzględniając przepisy odrębne oraz przepisy § 13, **19, 23, 36, 40**, 60 i 271-273, dopuszcza się:

1) **budowę** budynku ścianą bez **okien i drzwi** bezpośrednio **w granicy działki budowlanej** lub w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 2, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, na działce budowlanej o szerokości 16 m lub mniejszej;

2) nadbudowę budynku istniejącego, usytuowanego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 od granicy **tej działki budowlanej**, o nie więcej niż jedną kondygnację, przy czym w nadbudowanej ścianie, zlokalizowanej w odległości mniejszej niż 4 m od granicy, nie może być **okien i drzwi**;

3) budowę budynku gospodarczego lub garażu o długości nie większej niż **6,5 m** i wysokości nie większej niż 3 m bezpośrednio przy **granicy działki budowlanej** lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez **okien i drzwi**.

5. Usytuowanie budynku na działce budowlanej w sposób, o którym mowa w ust. 2 – 4, powoduje objęcie sąsiedniej działki obszarem oddziaływania obiektu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane

Uwagi

Poszerzono wyliczenie przepisów oraz zakres stosowania przepisu również do zabudowy zagrodowej

Korekta przepisu dot. określenia okna i drzwi wraz ze zmianą filozofii ustalania odległości do granicy (czyli granicy działki, na której realizowana jest inwestycja)

Z przepisu usunięto określenie „rozbudowę” budynku usytuowanego w mniejszej odległości niż 3 i 4 m od granicy. Zmiana filozofii ustalania odległości do granicy (czyli działki, na której realizowana jest inwestycja)

zmiana wymiaru długości budynków do 6,5m wraz ze zmianą określenia granicy, w której budynki mają być sytuowane. (Wymiar 6,5 m to długość bud. czyli dłuższy wymiar budynku, bez względu na położenie w stosunku do granicy)

Poszerzono wyliczenie przepisów o których mowa (konsekwencja przeorganizowania i wprowadzenia nowych zapisów)

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 12.

5. Odległość od granicy z *sąsiednią* działką budowlaną nie może być mniejsza niż:

1) 1,5 m do okapu, gzymsu, balkonu lub daszku nad wejściem, a także do takich części budynku jak galeria, taras, schody zewnętrzne, pochylnia lub rampa;

2) 4 m do zwróconego w stronę tej granicy otworu okiennego umieszczonego w dachu lub połaci dachowej.

6. Budynek inwentarski lub budynek gospodarczy, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271–273, nie może być sytuowany ścianą z *otworami okiennymi lub drzwiowymi* w odległości mniejszej niż 8 m od ściany istniejącego na sąsiedniej działce budowlanej budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, lub takiego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 4.

7. Odległości od granicy z *sąsiednią działką budowlaną* do podziemnej części budynku, a także budowli podziemnej spełniającej funkcje użytkowe budynku, znajdujących się całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu, nie ustala się.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 12 otrzymuje brzmienie:

6. Odległość **od granicy działki budowlanej** nie może być mniejsza niż:

1) 1,5 m do okapu lub gzymsu **zwróconego w stronę tej granicy**, a także do balkonu, daszku nad wejściem, galerii, tarasu, schodów zewnętrznych, rampy lub pochylni – **z wyjątkiem pochylni przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych**;

2) 4 m do **okna** umieszczonego **w dachu zwróconego** w stronę tej granicy.

7. **W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 4, dopuszcza się zmniejszenie odległości okapu zwróconego w stronę granicy działki budowlanej do 1 m.**

8. Budynek inwentarski lub budynek gospodarczy, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271–273, nie może być sytuowany ścianą z **oknami lub drzwiami** w odległości mniejszej niż 8 m od ściany istniejącego na sąsiedniej działce budowlanej budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, lub takiego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 3.

9. Odległości podziemnej części budynku, a także budowli podziemnej spełniającej funkcje użytkowe budynku, znajdujących się całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu, od granicy **działki budowlanej**, nie ustala się.

10. **Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1-9, nie jest wymagane w przypadku, gdy sąsiednia działka jest działką drogową.**

Uwagi

zmiana filozofii ustalania odległości do granicy – nie do sąsiedniej działki budowlanej tylko tej, na której jest realizowana inwestycja

*Uściślono, że chodzi o okap i gzyms zwrócony w stronę tej granicy (okap to dolna krawędź dachu ze spadkiem lub krawędź dachu płaskiego)
Z wymaganych odległości zwolniono pochylnie dla niepełnosprawnych*

Jednoznaczne sprecyzowanie odległości okna dachowego w stosunku do połaci dachowej w której występuje

przy sytuowaniu w odległości 1,5 m od granicy - okap w odległości 1m od granicy

konsekwentna zmiana porządkowa

konsekwentna zmiana, w myśl nowej zasady określania granicy działki

Z obowiązku zachowania wymaganych odległości zwolniono w sytuacji, gdy sąsiednia działka jest działką drogową (w rozporządzeniu brak definicji działki drogowej)

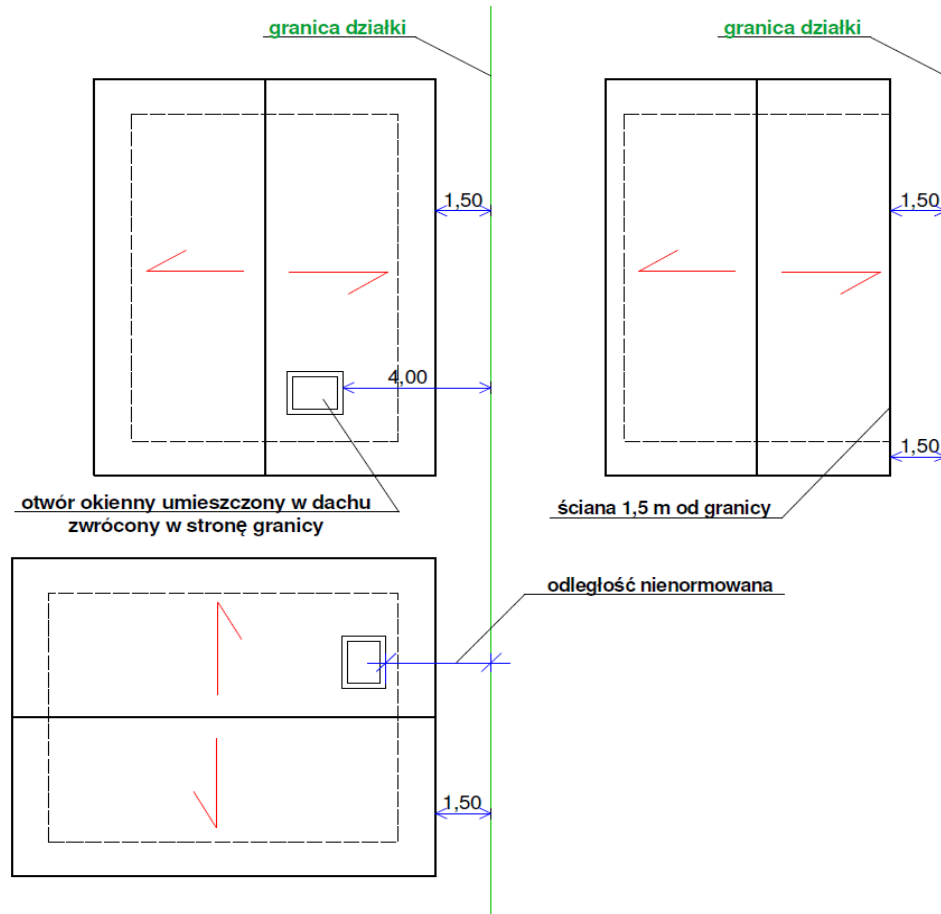
Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 12. ust. 5 - Interpretacja graficzna

5. Odległość od granicy z *sąsiednią* działką budowlaną nie może być mniejsza niż:

- 1) 1,5 m do okapu, gzymsu, balkonu lub daszku nad wejściem, a także do takich części budynku jak galeria, taras, schody zewnętrzne, pochylnia lub rampa;
- 2) 4 m do zwróconego w stronę tej granicy *otworu okiennego* umieszczonego w dachu lub połaci dachowej.

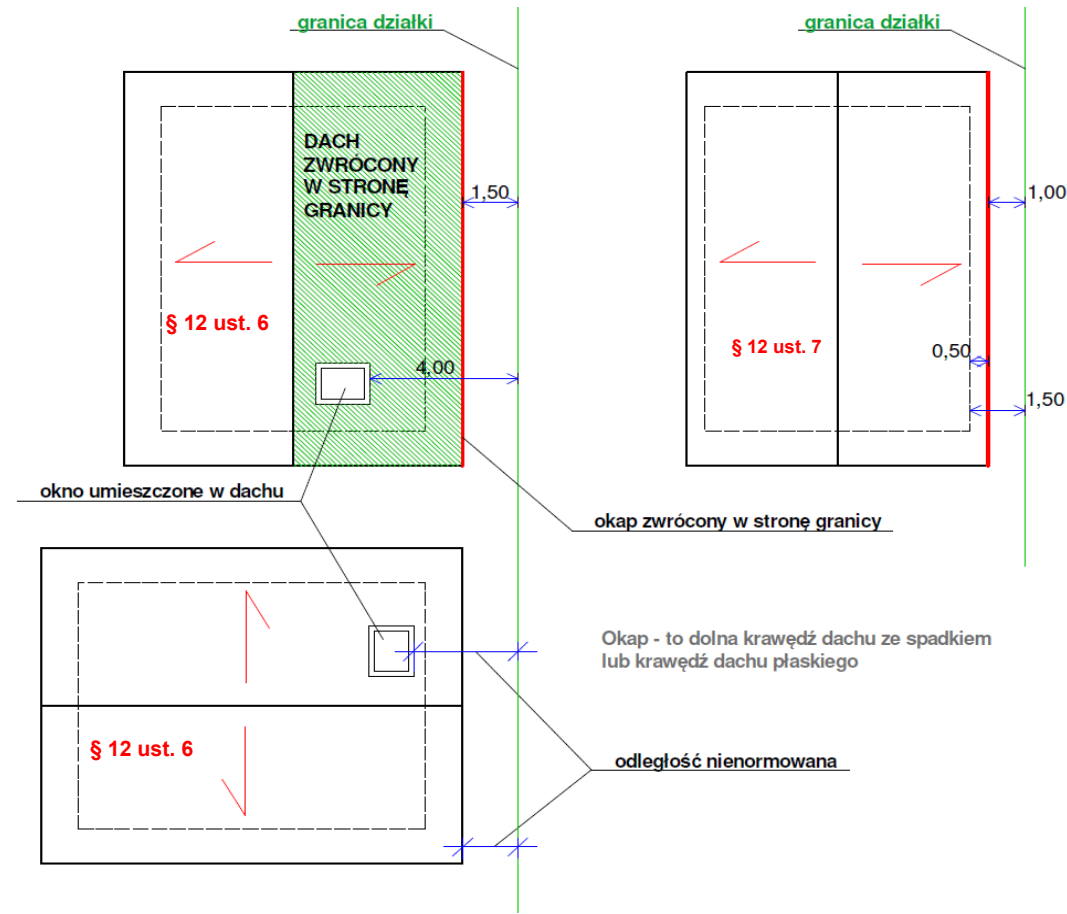
Rozporządzenie po nowelizacji

§ 12 ust. 6 i 7 - Interpretacja graficzna

6. Odległość **od granicy działki budowlanej** nie może być mniejsza niż:

- 1) 1,5 m do okapu lub gzymsu **zwróconego w stronę tej granicy**, a także do balkonu, daszku nad wejściem, galerii, tarasu, schodów zewnętrznych, rampy lub pochylni – **z wyjątkiem pochylni przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych**;
- 2) 4 m do **okna** umieszczonego w **dachu zwróconego** w stronę tej granicy.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 4, dopuszcza się zmniejszenie odległości okapu zwróconego w stronę granicy działki budowlanej do 1 m.

Uwagi

Uściślono, że chodzi o okap i gzyms zwrócony w stronę tej granicy
Zgodnie z PN-ISO 6707-1:2008
Budynki i budowle - Terminologia - Część 1:
Terminy ogólne, okap to dolna krawędź dachu ze spadkiem lub krawędź dachu płaskiego (pkt 5.2.37).

przy sytuowaniu w odległości 1,5 m od granicy - okap w odległości 1m od granicy

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 14.

1. Do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojście i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość jezdni nie może być mniejsza niż 3 m.

2. Dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem że ma on szerokość nie mniejszą niż 5 m, umożliwiającą ruch pieszcy oraz ruch i postój pojazdów.

3. Do budynku i urządzeń z nim związanych, wymagających dojazdów, funkcję tę mogą spełniać dojścia, pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5 m.

4. Dojścia i dojazdy do budynków, z wyjątkiem jednorodzinnych, zagrodowych i rekreacji indywidualnej, powinny mieć zainstalowane oświetlenie elektryczne, zapewniające bezpieczne ich użytkowanie po zapadnięciu zmroku.

§ 16.

1. Do wejść do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej powinny być doprowadzone od dojść i dojazdów, o których mowa w § 14 ust. 1 i 3, utwardzone dojścia o szerokości minimalnej 1,5 m, przy czym co najmniej jedno dojście powinno zapewniać osobom niepełnosprawnym dostęp do całego budynku lub tych jego części, z których osoby te mogą korzystać.

2. Wymaganie dostępności osób niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych, a także budynków w zakładach karnych, aresztach śledczych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich oraz budynków w zakładach pracy, niebędących zakładami pracy chronionej, z wyjątkiem budynków, o których mowa w § 3 pkt 6.

§ 14

w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojście i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość jezdni **stanowiącej dojazd** nie może być mniejsza niż 3 m.

Zmiana porządkująca

§ 16

w § 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Wymaganie dostępności osób niepełnosprawnych, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych, z wyjątkiem budynków, o których mowa w § 3 pkt 6. (bud. użyteczności publicznej)

zwolniono z wymogu dostępności dla osób niepełnosprawnych tylko budynki zlokalizowane na terenach zamkniętych, z wyłączeniem § 3 pkt 6 rozporządzenia, a więc budynków użyteczności publicznej (na terenach zamkniętych mogą występować budynki np.: biura, administracja, dla których należy zapewnić dostęp osobom niepełnosprawnym).

(**Tereny zamknięte** – rozumie się przez to tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych - **Prawo geodezyjne i kartograficzne Art. 2 pkt 9)**

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

Miejsca postojowe dla samochodów osobowych

§ 18. 1. Zagospodarowując działkę budowlaną, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i sposobu zabudowy, *miejsca* postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również miejsca postojowe dla samochodów, z których korzystają osoby niepełnosprawne.

2. Liczbę i sposób urządzenia *miejsc* postojowych należy dostosować do wymagań ustalonych w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem potrzebnej liczby miejsc, z których korzystają osoby niepełnosprawne.

§ 19. 1. Odległość *wydzielonych miejsc* postojowych, w tym również zadaszonych, lub otwartego garażu wielopoziomowego *dla samochodów osobowych* od okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi w budynku mieszkalnym, budynku zamieszkania zbiorowego, z wyjątkiem hotelu, budynku opieki zdrowotnej, oświaty i wychowania, a także od placu zabaw i boiska dla dzieci i młodzieży, nie może być mniejsza niż:

- 1) 7 m – w przypadku do 4 stanowisk włącznie;
- 2) 10 m – w przypadku 5 do 60 stanowisk włącznie;
- 3) 20 m – w przypadku większej liczby stanowisk, z uwzględnieniem § 276 ust. 1.

Dział II Rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

Parkingi i garaże dla samochodów

§ 18. 1. Zagospodarowując działkę budowlaną, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i sposobu zabudowy, **stanowiska** postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również stanowiska postojowe dla samochodów z których korzystają osoby niepełnosprawne.

2. Liczbę **stanowisk** postojowych i **sposób urządzenia parkingów** należy dostosować do wymagań ustalonych w **miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego** albo w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem potrzebnej liczby **stanowisk**, z których korzystają osoby niepełnosprawne.

§ 19. 1. Odległość **stanowisk** postojowych, w tym również zadaszonych, oraz otwartych garaży wielopoziomowych od: placu zabaw dla dzieci, boiska dla dzieci i młodzieży, okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi w budynku opieki zdrowotnej, w budynku oświaty i wychowania, w budynku mieszkalnym, w budynku zamieszkania zbiorowego, z wyjątkiem: hotelu, **motelu, pensjonatu, domu wypoczynkowego, domu wycieczkowego, schroniska młodzieżowego i schroniska**, nie może być mniejsza niż:

1) dla samochodów osobowych:

- a) 7 m – w przypadku parkingu do **10** stanowisk postojowych włącznie,
- b) 10 m – w przypadku parkingu od **11** do 60 stanowisk postojowych włącznie,
- c) 20 m – w przypadku parkingu powyżej 60 stanowisk postojowych;

2) dla samochodów innych niż samochody osobowe:

- a) **10 m – w przypadku parkingu do 4 stanowisk postojowych włącznie,**
- b) **20 m – w przypadku parkingu powyżej 4 stanowisk postojowych.**

Zgodnie z wprowadzonymi zmianami zmieniono nazwę działu

ujednolicono nazewnictwo poprzez zastąpienie sformułowania „miejsca postojowe”, sformułowaniem „stanowiska postojowe

dodano konieczność urządzenia parkingów również w oparciu o plany miejscowe, z uwagi na fakt, iż gminy powinny mieć miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego i to plan miejscowy powinien być podstawową normą określającą przedmiotową kwestię

Zmieniono szyk zdania i dodano dwukropek - co wpłynęło na klarowność przepisu
Z wymagań wyłączono budynki hotelu, motelu, pensjonatu, domu wypoczynkowego, domu wycieczkowego, schroniska młodzieżowego i schroniska

Zmieniono odległości parkingów dla samochodów osobowych, związane z ilością stanowisk postojowych, nawiązując do art. 29 ust. 1 pkt 10 ustawy (w zakresie parkingów składających się z 10 stanowisk postojowych zamiast do tej pory 4).

wprowadzono regulacje dla samochodów innych niż osobowe

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 19. 2. Odległość wydzielonych miejsc postojowych lub otwartego garażu wielopoziomowego dla samochodów osobowych od granicy *działki budowlanej* nie może być mniejsza niż:

- 1) 3 m – w przypadku do 4 stanowisk włącznie;
- 2) 6 m – w przypadku 5–60 stanowisk włącznie;
- 3) 16 m – w przypadku większej liczby stanowisk.

3. Odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do sytuowania wjazdów do zamkniętego garażu w stosunku do okien budynku opieki zdrowotnej, oświaty i wychowania, a także placów zabaw i boisk dla dzieci i młodzieży.

4. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagane przy sytuowaniu *miejsc postojowych* między liniami rozgraniczającymi ulicę.

§ 19. 2. Stanowiska postojowe, w tym również zadaszane, oraz otwarte garaże wielopoziomowe należy sytuować na działce budowlanej w odległości od granicy tej działki nie mniejszej niż:

1) dla samochodów osobowych:

- a) 3 m – w przypadku parkingu do **10** stanowisk postojowych włącznie,
- b) 6 m - w przypadku parkingu od **11** do 60 stanowisk postojowych włącznie,
- c) 16 m – w przypadku parkingu powyżej **60** stanowisk postojowych;

2) dla samochodów innych niż samochody osobowe:

- a) **6 m - w przypadku parkingu do 4 stanowisk postojowych włącznie,**
- b) **16 m - w przypadku parkingu powyżej 4 stanowisk postojowych.**

3. Odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do sytuowania wjazdów do zamkniętego garażu w stosunku do okien budynku opieki zdrowotnej, budynku oświaty i wychowania, a także placów zabaw i boisk dla dzieci i młodzieży.

4. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagane przy sytuowaniu **parkingów** między liniami rozgraniczającymi ulicę.

5. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku parkingów niezadaszonych składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych przypadających na jeden lokal mieszkalny w budynku mieszkalnym jednorodzinnym, zlokalizowanych przy tym budynku.

Doprecyzowano, że stanowiska postojowe muszą zachować odległość od granicy działki budowlanej na której będą realizowane

Zmieniono odległości parkingów od granicy dla samochodów osobowych, związane z ilością stanowisk postojowych, nawiązując do art. 29 ust. 1 pkt 10 ustawy (w zakresie parkingów składających się z 10 stanowisk postojowych zamiast do tej pory 4).

wprowadzono regulacje dla samochodów innych niż osobowe

(Uwaga - parkingi składają się ze stanowisk wraz z dojazdami do tych stanowisk - ale odległości od okien i granicy działki liczy się od stanowiska postojowego)

Przepis umożliwia sytuowanie parkingów (maksymalnie 2 stanowisk postojowych na jedno mieszkanie w bud. mieszkalnym jednorodzinnym) bez zachowania odpowiednich odległości od okien w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Przepis ten sformułowano w taki sposób, aby nie można było z niego skorzystać w przypadku sytuowania na jednej działce budowlanej np. 10 budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie bliźniaczej czy szeregowej, a parkingów tylko przy jednym z tych budynków

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 19.

§ 19.

6. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w zabudowie jednorodzinnej oraz w zabudowie zagrodowej, jeżeli stykają się one z niezadaszonymi parkingami dla samochodów osobowych na sąsiedniej działce.

Możliwość sytuowania w zabudowie jednorodzinnej niezadaszonych parkingów (jednego albo dwóch stanowisk) dla samochodów osobowych, bez zachowania minimalnych odległości wskazanych w ust. 2 pkt 1 lit. a. w przypadku gdy stanowiska postojowe będą się stykać z niezadaszonymi parkingami na działce sąsiedniej i będą obsługiwać budynek mieszkalny przy którym się znajdują

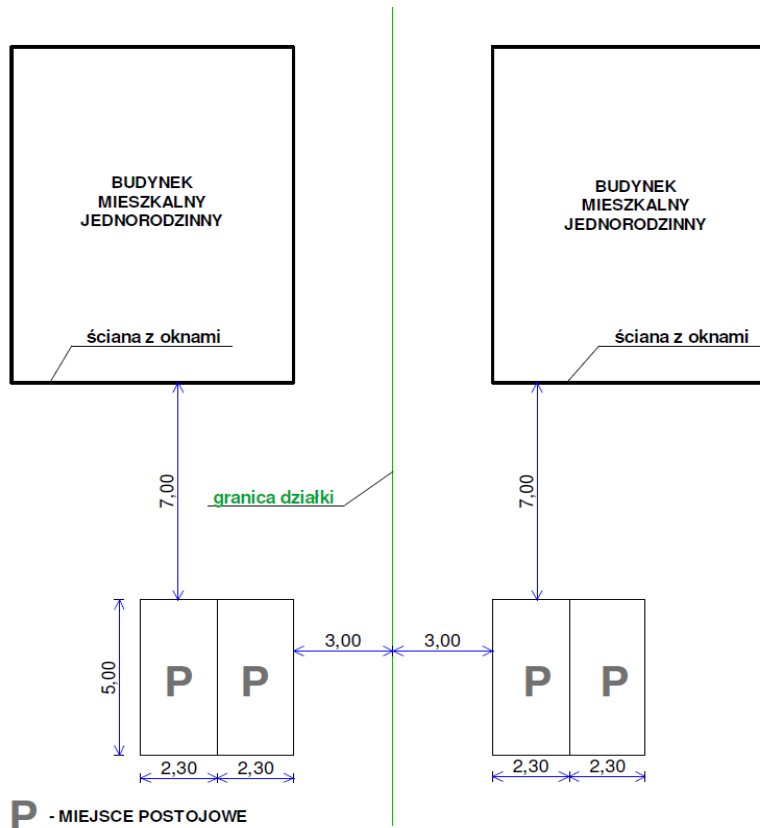
7. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku, gdy sąsiednia działka jest działką drogową.

(w rozporządzeniu brak definicji działki drogowej)

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 19.

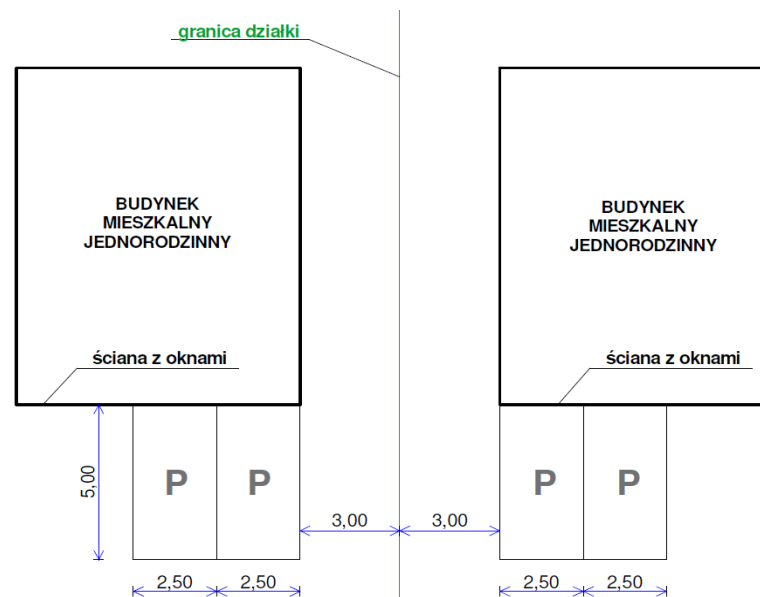
Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 19.

5. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, **nie jest wymagane** w przypadku parkingów niezadaszonych składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych przypadających na jeden lokal mieszkalny w budynku mieszkalnym jednorodzinnym, zlokalizowanych przy tym budynku.

6. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, **nie jest wymagane** w przypadku niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w zabudowie jednorodzinnej oraz w zabudowie zagrodowej, jeżeli stykają się one z niezadaszonymi parkingami dla samochodów osobowych na sąsiedniej działce.

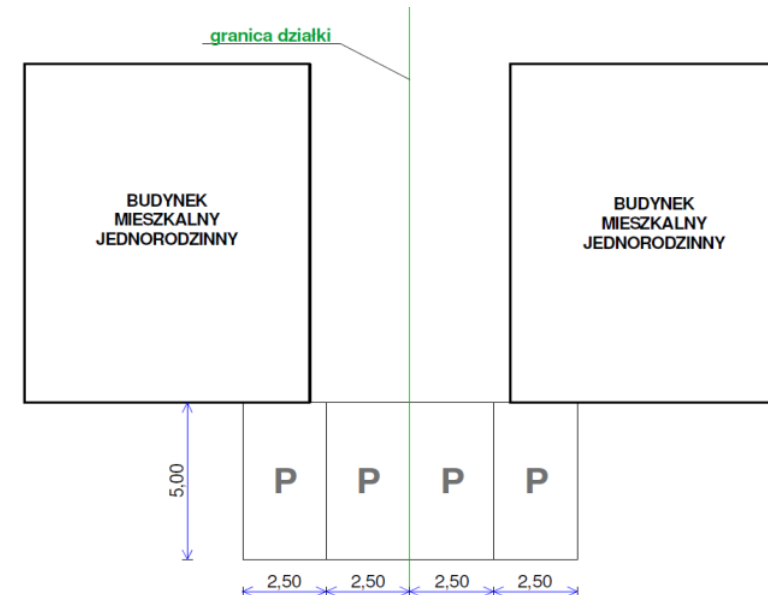
P - STANOWISKO POSTOJOWE

§ 19. ust. 5

Przepis umożliwia sytuowanie parkingów (maksymalnie 2 stanowisk postojowych na jedno mieszkanie w bud. mieszkalnym jednorodzinnym) bez zachowania odpowiednich odległości od okien w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Możliwość sytuowania w zabudowie jednorodzinnej niezadaszonych parkingów (jednego albo dwóch stanowisk) dla samochodów osobowych, bez zachowania minimalnych odległości wskazanych w ust. 2 pkt 1 lit. a. w przypadku gdy stanowiska postojowe będą się stykać z niezadaszonymi parkingami na działce sąsiedniej i będą obsługiwać budynek mieszkalny przy którym się znajdują

§ 19. ust. 6

P - STANOWISKO POSTOJOWE

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 19.

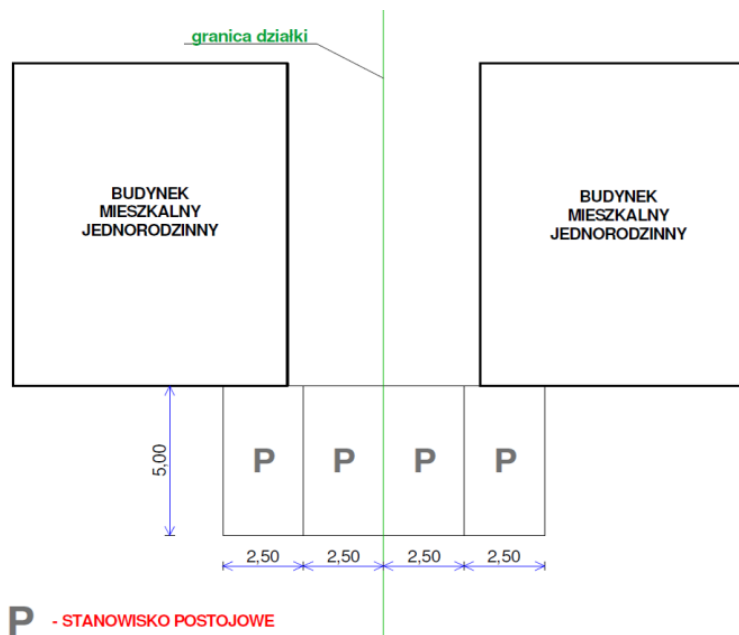
5. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku parkingów niezadaszonych składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych przypadających na jeden lokal mieszkalny w budynku mieszkalnym jednorodzinnym, zlokalizowanych przy tym budynku.

6. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w zabudowie jednorodzinnej oraz w zabudowie zagrodowej, jeżeli stykają się one z niezadaszonymi parkingami dla samochodów osobowych na sąsiedniej działce.

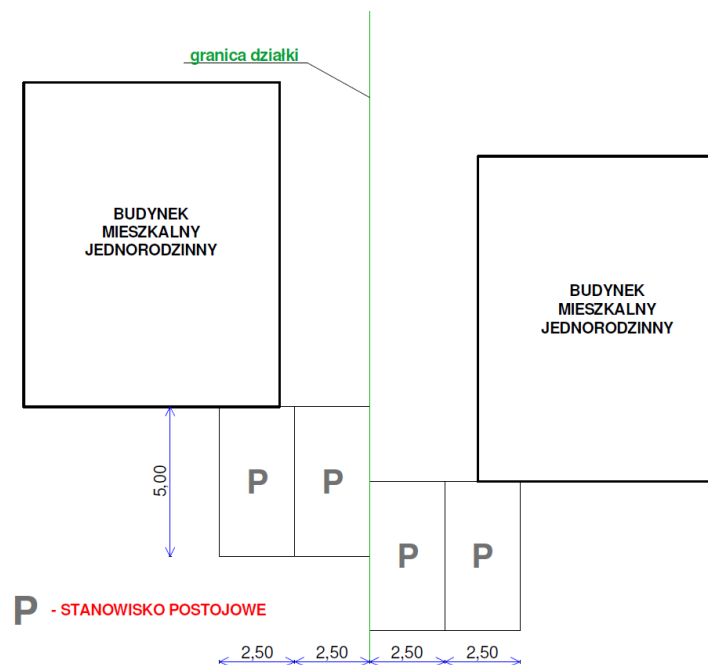
Przepis umożliwia sytuowanie parkingów (maksymalnie 2 stanowisk postojowych na jedno mieszkanie w bud. mieszkalnym jednorodzinnym) bez zachowania odpowiednich odległości od okien w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Możliwość sytuowania w zabudowie jednorodzinnej niezadaszonych parkingów (jednego albo dwóch stanowisk) dla samochodów osobowych, bez zachowania minimalnych odległości wskazanych w ust. 2 pkt 1 lit. a. w przypadku gdy stanowiska postojowe będą się stykać z niezadaszonymi parkingami na działce sąsiedniej i będą obsługiwać budynek mieszkalny przy którym się znajdują

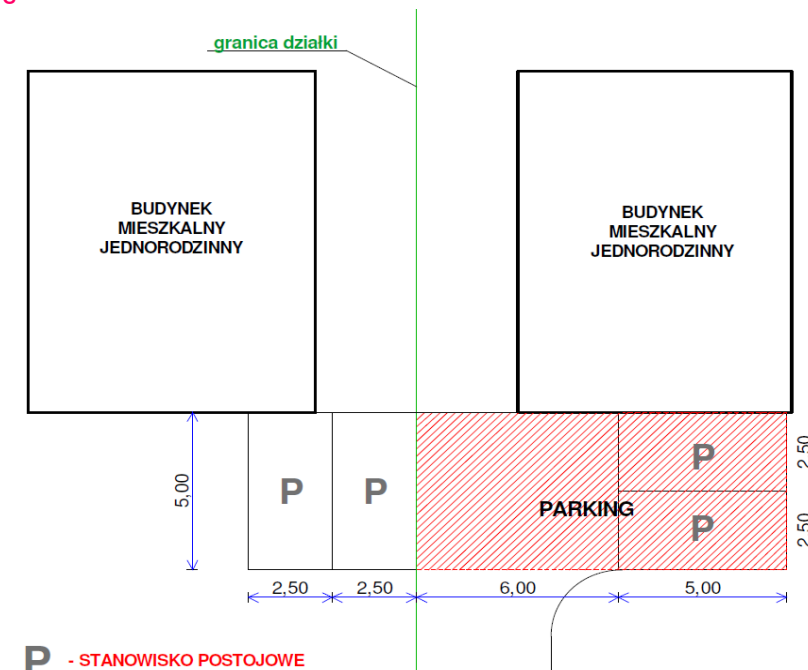
§ 19. ust. 6

§ 19. ust. 6

§ 19. ust. 6

25) parkingu – należy przez to rozumieć wydzieloną powierzchnię terenu przeznaczoną do postoju samochodów, składającą się ze stanowisk postojowych oraz jeżeli występują dojazdów łączących te stanowiska:

Rozporządzenie po nowelizacji

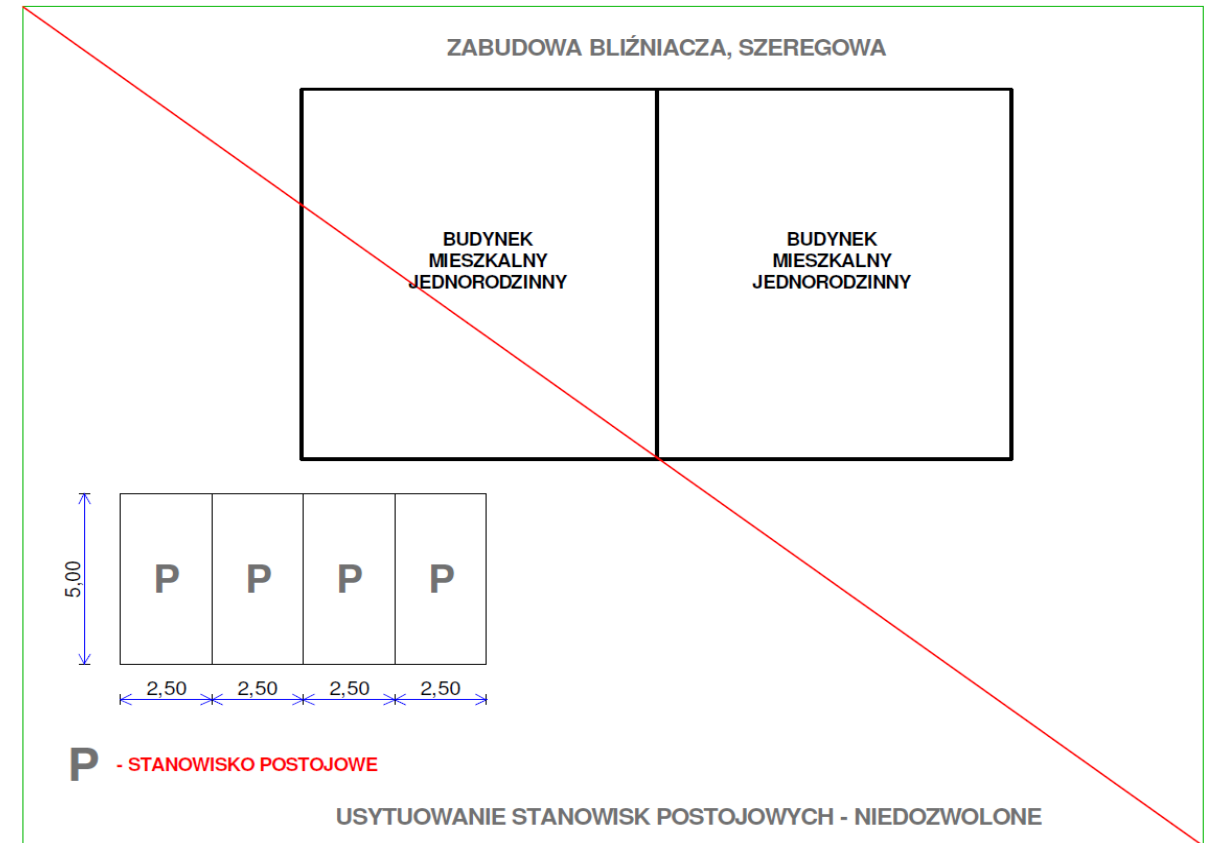
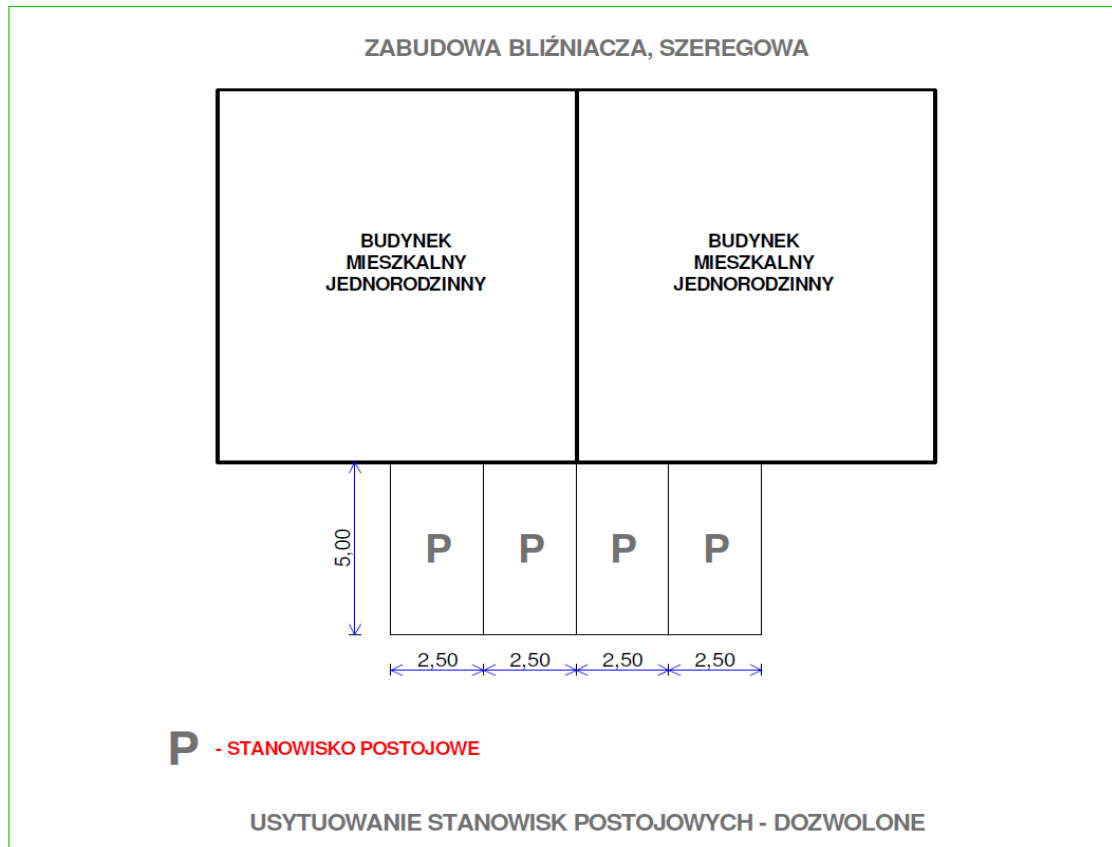
Uwagi

§ 19.

5. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku parkingów niezadaszonych składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych przypadających na jeden lokal mieszkalny w budynku mieszkalnym jednorodzinnym, zlokalizowanych przy tym budynku.

6. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w zabudowie jednorodzinnej oraz w zabudowie zagrodowej, jeżeli stykają się one z niezadaszonymi parkingami dla samochodów osobowych na sąsiedniej działce.

Przepis ten sformułowano w taki sposób, aby nie można było z niego skorzystać w przypadku sytuowania na jednej działce budowlanej np. 10 budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie bliźniaczej czy szeregowej, a parkingów tylko przy jednym z tych budynków.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 20. Miejsca postojowe dla samochodów, z których korzystają wyłącznie osoby niepełnosprawne, mogą być *usytuowane w odległości nie mniejszej niż 5 m od okien budynku mieszkalnego wielorodzinnego i zamieszkania zbiorowego* oraz zbliżone bez żadnych ograniczeń do innych budynków. Miejsca te wymagają odpowiedniego oznakowania.

§ 21. 1. Stanowiska postojowe dla samochodów osobowych powinny mieć co najmniej szerokość 2,3 m i długość 5 m, przy czym dla samochodów użytkowanych przez osoby niepełnosprawne szerokość stanowiska powinna wynosić co najmniej 3,6 m i długość 5 m, a w przypadku usytuowania wzdłuż jezdni – długość co najmniej 6 m i szerokość co najmniej 3,6 m, z możliwością jej ograniczenia do 2,3 m w przypadku zapewnienia możliwości korzystania z przylegającego dojścia lub ciągu pieszko-jezdnego.

2. Stanowiska postojowe i dojazdy manewrowe dla samochodów osobowych powinny mieć nawierzchnię utwardzoną lub co najmniej gruntową stabilizowaną, ze spadkiem zapewniającym spływ wody.

3. Stanowiska przeznaczone do mycia i niezawodowego przeglądu samochodów w zgrupowaniach miejsc postojowych powinny mieć doprowadzenie wody oraz twardą nawierzchnię ze spadkami zapewniającymi spływ wody do wpustów kanalizacyjnych z osadnikami błota i łapaczami oleju

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 20. **Stanowiska** postojowe dla samochodów **osobowych**, z których korzystają wyłącznie osoby niepełnosprawne, mogą być zbliżone bez żadnych ograniczeń do **okien** innych budynków. Miejsca te wymagają odpowiedniego oznakowania.

§ 21. 1. Stanowiska postojowe dla samochodów powinny mieć wymiary wynoszące co najmniej:

- 1) szerokość 2,5 m i długość 5 m – w przypadku samochodów osobowych;**
- 2) szerokość 3,6 m i długość 5 m – w przypadku samochodów osobowych użytkowanych przez osoby niepełnosprawne;**
- 3) szerokość 3,5 m i długość 8 m – w przypadku samochodów ciężarowych;**
- 4) szerokość 4 m i długość 10 m – w przypadku autobusów.**

2. W przypadku usytuowania wzdłuż jezdni stanowiska postojowe dla samochodów powinny mieć wymiary wynoszące co najmniej:

- 1) szerokość 3,6 m, z możliwością ograniczenia do 2,5 m - w przypadku zapewnienia możliwości korzystania z przylegającego dojścia lub ciągu pieszko-jezdnego, i długość 6 m – w przypadku samochodów osobowych;**
- 2) szerokość 3,6 m i długość 6 m – w przypadku samochodów osobowych użytkowanych przez osoby niepełnosprawne;**
- 3) szerokość 3 m i długość 15 m – w przypadku samochodów ciężarowych;**
- 4) szerokość 3 m i długość 19 m – w przypadku autobusów.**

3. Stanowiska postojowe i dojazdy manewrowe dla samochodów powinny mieć nawierzchnię utwardzoną lub co najmniej gruntową stabilizowaną, ze spadkiem zapewniającym spływ wody.

4. Stanowiska przeznaczone do mycia i niezawodowego przeglądu samochodów na parkingach powinny mieć doprowadzenie wody oraz twardą nawierzchnię ze spadkami zapewniającymi spływ wody do wpustów kanalizacyjnych z osadnikami błota i łapaczami oleju.

Uwagi

Dopuszczono zbliżenie stanowisk dla samochodów osób niepełnosprawnych bez ograniczeń do wszystkich budynków, pod warunkiem odpowiedniego oznakowania

Zwiększono szerokość stanowiska postojowego dla samochodu osobowego z 2,3m do 2,5m, ze względu na dużą ilość samochodów o większej szerokości

Ustalono wymiary stanowisk dla innych samochodów niż osobowe

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 22.

1. Na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji.
2. Miejscami, o których mowa w ust. 1, mogą być:
 - 1) zadaszone osłony lub pomieszczenia ze ścianami pełnymi bądź ażurowymi;
 - 2) wyodrębnione pomieszczenia w budynku, mające posadzkę powyżej poziomu nawierzchni dojazdu środka transportowego odbierającego odpady, lecz nie wyżej niż 0,15 m, w tym także dolne komory zsypu z bezpośrednim wyjściem na zewnątrz, zaopatrzonym w daszek o wysięgu co najmniej 1 m i przedłużony na boki po co najmniej 0,8 m, mające ściany i podłogi zmywalne, punkt czerpalny wody, kratkę ściekową, wentylację *grawitacyjną* oraz sztuczne oświetlenie;
 - 3) utwardzone place do ustawiania kontenerów z zamykanymi otworami wrzutowymi.
3. Między wejściami do pomieszczeń lub placami, o których mowa w ust. 2, a miejscem dojazdu samochodów śmieciarek wywożących odpady powinno być utwardzone dojeżdżenie, umożliwiające przemieszczanie pojemników na własnych kołach lub na wózkach.
4. Miejsca do gromadzenia odpadów stałych przy budynkach wielorodzinnych powinny być dostępne dla osób niepełnosprawnych.

§ 22.

w § 22 ust. 2 pkt. 2

wyrazy „wentylację grawitacyjną” zastępuje się wyrazem „**wentylację**”;

dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

4) utwardzone place z nadziemnymi otworami wrzutowymi i podziemnymi lub częściowo podziemnymi kontenerami.

Obowiązek zastosowania wentylacji w tych pomieszczeniach nadal pozostaje. Ale daje możliwość zastosowania w pomieszczeniach służących do gromadzenia odpadów nie tylko wentylacji grawitacyjnej, ale również mechanicznej lub hybrydowej.

Z uwagi na pojawienie się w polskich miastach nowego systemu gromadzenia odpadów komunalnych. Zaproponowany system składa się ze zbiornika podziemnego lub częściowo podziemnego oraz nadziemnego kosza wrzutowego umieszczonego na utwardzonym placu. Zaproponowane wymagania odnośnie wprowadzania nowego systemu gromadzenia odpadów stałych odnoszą się do utwardzonego placu, na którym będą umieszczane nadziemne kioski wrzutowe i będą one odpowiadały tym samym wymaganiom co utwardzone place do ustawiania kontenerów z zamykanymi otworami wrzutowymi.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 23.

1. Odległość miejsc na pojemniki i kontenery na odpady stałe, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1 i 3, powinna wynosić co najmniej 10 m od okien i drzwi do budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz co najmniej 3 m od granicy z sąsiednią działką. Zachowanie odległości od granicy działki nie jest wymagane, jeżeli osłony lub pomieszczenia stykają się z podobnymi urządzeniami na działce sąsiedniej.

2. W przypadku przebudowy istniejącej zabudowy, odległości, o których mowa w ust. 1, mogą być pomniejszone, jednak nie więcej niż o połowę, po uzyskaniu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

3. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej dopuszcza się zmniejszenie odległości określonych w ust. 1 od okien i drzwi do 3 m, od granicy działki do 2 m, a także sytuowanie zadaszonych osłon lub pomieszczeń na granicy działek, jeżeli stykają się one z podobnymi urządzeniami na działce sąsiedniej bądź też przy linii rozgraniczającej od strony ulicy.

4. Odległość miejsc na pojemniki i kontenery na odpady stałe, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1 i 3, nie powinna wynosić więcej niż 80 m od najdalszego wejścia do obsługiwanego budynku mieszkalnego wielorodzinnego, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymaganie to nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 23.

§ 23 otrzymuje brzmienie:

1. Odległość miejsc do gromadzenia odpadów stałych, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, powinna wynosić co najmniej:

- 1) 10 m - od okien i drzwi do budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;
- 2) 3 m - **od granicy działki budowlanej;**
- 3) **10 m – od placu zabaw dla dzieci, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych, o których mowa w § 40.** (miejsca rekreacyjne dostępne dla osób niepełnosprawnych)

2. Zachowanie odległości, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest wymagane, jeżeli miejsca te stykają się z podobnymi miejscami na działce sąsiedniej.

3. W przypadku przebudowy istniejącej zabudowy odległości, o których mowa w ust. 1, mogą być pomniejszone, jednak nie więcej niż o połowę, po uzyskaniu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

4. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej **odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie określa się.**

5. Dojście od najdalszego wejścia do obsługiwanego budynku mieszkalnego wielorodzinnego, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej do miejsca do gromadzenia odpadów stałych, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, wynosi nie więcej niż 80 m. Wymaganie to nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych.

Uwagi

Od granicy własnej działki, na której realizowana jest inwestycja

Dodano odniesienie do wymaganej odległości miejsc do gromadzenia odpadów stałych od placu zabaw, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych (taka sama odległość jak w § 40).

Wprowadzono dopuszczenie, aby w zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej można było sytuować miejsca gromadzenia odpadów bez zachowania odpowiednich odległości – dotychczas trzeba było zachować odległość 2 m od granicy działki i 3 m od okien.

Zmiana porządkowa

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 25.

Przy budynkach wielorodzinnych trzepaki należy sytuować przy miejscach do gromadzenia odpadów stałych, z zachowaniem odległości nie mniejszej niż 10 m od okien i drzwi do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

§ 26.

1. Działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej.

2. Za równorzędne z przyłączeniem do sieci elektroenergetycznej i ciepłowniczej uznaje się zapewnienie możliwości korzystania z indywidualnych źródeł energii elektrycznej i ciepła, odpowiadających przepisom odrębnym dotyczącym gospodarki energetycznej i ochrony środowiska.

3. W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska.

4. Na działkach budowlanych przeznaczonych dla szpitali i sanatoriów, niezależnie od zasilania z sieci, należy zapewnić dodatkowo własne ujęcie wody oraz własne źródło energii elektrycznej i ciepłej.

5. Spełnienie warunków określonych w ust. 1 i 2 nie jest wymagane w przypadku działek przeznaczonych pod budowę budynków rekreacji indywidualnej oraz budynków inwentarskich i gospodarczych na wsi, jeżeli właściwy organ w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nie określił takich wymagań.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 25.

uchyla się § 25

§ 26.

w § 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej, **a dla budynków wymienionych w § 56 - także telekomunikacyjnej.**

(§ 56 - Budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego i budynek użyteczności publicznej)

Uwagi

Usunięto przepis dotyczący sytuowania trzepaków przy budynkach wielorodzinnych, z uwagi na dezaktualizację tego przepisu

Przepis ma charakter porządkujący, gdyż tego typu obowiązek był już przewidziany w nowelizowanym rozporządzeniu – w § 56

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 28.

1. Działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej.

2. W razie braku możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

§ 34.

Zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być *stosowane* tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, przy czym nie dopuszcza się ich stosowania na obszarach podlegających szczególnej ochronie środowiska i narażonych na powódzie oraz *zalewanie wodami opadowymi*.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 28.

w § 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

§ 34.

§ 34 otrzymuje brzmienie

1. Zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być *sytyowane* tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, przy czym nie dopuszcza się ich sytuowania na obszarach podlegających szczególnej ochronie środowiska i narażonych na *niebezpieczeństwo* powodzi oraz *na terenach zalewowych*.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zbiorników na nieczystości ciekłe, dla których została wydana decyzja na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121, z późn. zm.) lub na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566).

Uwagi

§ 28 W przypadku zabudowy niskiej wprowadzono możliwość odprowadzania wód opadowych na własny teren nieutwardzony - bez warunków

§ 34. 1 Ujednolicono zapisy obecnej regulacji w kontekście dostosowania terminologii do ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (art. 9 pkt 6b)

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi – rozumie się przez to określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi;

(Obszary zalewowe to naturalne obszary retencyjne)

W/w obszary ukazuje się na mapach zagrożenia powodziowego

§ 34. 2 Regulacja ma na celu ujednolicenie regulacji z ustawą – Prawo wodne. Wyłączenie stosowania § 34 ust. 1 dotyczy zwolnienia z zakazu, w przypadku wydania odpowiedniej decyzji

*(Art. 40. 1. Zabrania się: 3) lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, **gromadzenia ścieków**, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania*

*3. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej **może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu**, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.)*

(Art. 77 ust. 1 pkt. 3a) Zabrania się: na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią:

*a) **gromadzenia ścieków**, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania,*

*3. Jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, właściwy organ Wód Polskich **może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu**, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.*

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 36.

1. Odległość pokryw i wylotów wentylacji ze zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, dołów ustępów nieskanalizowanych o liczbie miejsc nie większej niż 4 i podobnych urządzeń sanitarno-gospodarczych o pojemności do 10 m³ powinna wynosić co najmniej:

- 1) od okien i drzwi zewnętrznych do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz do magazynów produktów spożywczych – 15 m;
- 2) od granicy działki sąsiedniej, drogi (ulicy) lub ciągu pieszego – 7,5 m.

2. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej odległości *urządzeń sanitarno-gospodarczych*, o których mowa w ust. 1, powinny wynosić co najmniej:

- 1) od okien i drzwi zewnętrznych do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi – 5 m, przy czym nie dotyczy to dołów ustępowych w zabudowie jednorodzinnej;
- 2) od granicy działki sąsiedniej, drogi (ulicy) lub ciągu pieszego – 2 m.

§ 36.

w § 36 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

2. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej odległości, o których mowa w ust. 1, powinny wynosić co najmniej:

Zmiany mają na celu ujednolicenie regulacji zawartych w ust. 1 i 2

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 40.

1. W zespole budynków wielorodzinnych objętych jednym pozwoleniem na budowę należy, stosownie do potrzeb użytkowych, przewidzieć place zabaw dla dzieci i miejsca rekreacyjne dostępne dla osób niepełnosprawnych, przy czym co najmniej 30% tej powierzchni powinno znajdować się na terenie biologicznie czynnym, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Nasłonecznienie placu zabaw dla dzieci powinno wynosić co najmniej 4 godziny, liczone w dniach równonocy (*21 marca i 21 września*) w godzinach 10⁰⁰–16⁰⁰. W zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się nasłonecznienie nie krótsze niż 2 godziny.

3. Odległość placów i urządzeń, o których mowa w ust. 1, od linii rozgraniczających ulicę, od okien pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od miejsc gromadzenia odpadów powinna wynosić co najmniej 10 m.

§ 40.

§ 40 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

2. Nasłonecznienie placu zabaw dla dzieci powinno wynosić co najmniej 4 godziny, liczone w dniach równonocy, w godzinach 10⁰⁰–16⁰⁰. W zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się nasłonecznienie nie krótsze niż 2 godziny.

3. Odległość placów **zabaw dla dzieci, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych** od linii rozgraniczających ulicę, od okien pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od miejsc gromadzenia odpadów powinna wynosić co najmniej 10 m, **przy zachowaniu wymogów § 19 ust. 1.** (Odległość stanowisk postojowych)

Zrezygnowano ze wskazania konkretnych dni, odnosząc się jedynie do pojęcia „równonocy”

Odwołano się do § 19 w zakresie sytuowania placów zabaw, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych w odpowiedniej odległości od parkingu

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

DZIAŁ III Budynki i pomieszczenia

§ 54.

1. Budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego *niebędący budynkiem koszarowym* oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą i najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej należy wyposażyć w dźwig osobowy.

2. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku użyteczności publicznej, wyposażanym w dźwigi, należy zapewnić dojazd z poziomu terenu i dostęp na wszystkie kondygnacje użytkowe osobom niepełnosprawnym.

3. W przypadku wbudowywania lub przybudowywania szybu dźwigowego do istniejącego budynku dopuszcza się usytuowanie drzwi przystankowych na poziomie spocznika międzypiętrowego, jeżeli zostanie zapewniony dostęp do kondygnacji użytkowej osobom niepełnosprawnym.

§ 54.

w § 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego, **z wyłączeniem budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych**, oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą a najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej, należy wyposażyć w dźwig osobowy.

Doprecyzowano, że budynki zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych nie muszą być wyposażone w dźwigi

(Tereny zamknięte – rozumie się przez to tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych - Prawo geodezyjne i kartograficzne Art. 2 pkt 9)

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 55.

1. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażonym w dźwigi należy wykonać pochylnię lub zainstalować odpowiednie urządzenie techniczne, umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz do kondygnacji podziemnej zawierającej *miejsca* postojowe dla samochodów osobowych.

2. W niskim budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej, niewymagającym wyposażenia w dźwigi, o których mowa w § 54 ust. 1, należy zainstalować urządzenia techniczne zapewniające osobom niepełnosprawnym dostęp na kondygnacje z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać.

Nie dotyczy to budynków *koszarowych, zakwaterowania w zakładach karnych, aresztach śledczych oraz zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.*

3. Dopuszcza się niewyposażenie w dźwigi budynku mieszkalnego wielorodzinnego do 5. kondygnacji nadziemnej włącznie, jeżeli wszystkie pomieszczenia na ostatniej kondygnacji są częścią mieszkań dwupoziomowych.

4. W budynku niewyposażonym w dźwigi, na którego budowę została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r., na poddaszu usytuowanym bezpośrednio nad 4. kondygnacją dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania pomieszczeń na mieszkania.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 55.

w § 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażonym w dźwigi należy wykonać pochylnię lub zainstalować odpowiednie urządzenie techniczne, umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz do kondygnacji podziemnej zawierającej **stanowiska** postojowe dla samochodów osobowych.”,

w § 55 ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

Nie dotyczy to budynków **zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych.**

w § 55 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. W **istniejącym budynku mieszkalnym wielorodzinnym** niewyposażonym w dźwigi, na którego budowę została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r., na poddaszu usytuowanym bezpośrednio nad 4. kondygnacją **nadziemną**, dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania pomieszczeń na mieszkania.

Uwagi

Zmiana redakcyjna, mająca na celu ujednolicenie brzmienia rozporządzenia poprzez zmianę sformułowania „miejsca postojowe” na „stanowiska postojowe”.

Zmieniono ust. 2 w taki sposób, aby budynki zakwaterowania w zakładach karnych, aresztach śledczych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich także były dostosowane pod kątem dostępności dla osób niepełnosprawnych.

Doprecyzowano, że wymaganie dotyczy poddasza zlokalizowanego nad 4 kondygnacją nadziemną budynku mieszkalnego wielorodzinnego. W tym miejscu należy wskazać na wprowadzenie w rozporządzeniu przepisu przejściowego, zgodnie z którym w przypadku budynku innego niż budynek mieszkalny wielorodzinny dla którego została wydana decyzja pozwolenia na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r. i dla którego przed dniem wejście w życie niniejszego rozporządzenia dokonano zmiany sposobu użytkowania na budynek mieszkalny wielorodzinny dopuszcza się stosowanie § 55 ust. 4 w brzmieniu dotychczasowym

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 60.

1. Pomieszczenia przeznaczone do zbiorowego przebywania dzieci w żłobku, przedszkolu i szkole, z wyjątkiem pracowni chemicznej, fizycznej i plastycznej, powinny mieć zapewniony czas nasłonecznienia co najmniej 3 godziny w dniach równonocy (*21 marca i 21 września*) w godzinach 8⁰⁰–16⁰⁰, natomiast pokoje mieszkalne – w godzinach 7⁰⁰–17⁰⁰.

2. W mieszkaniu wielopokojowym dopuszcza się ograniczenie wymagania określonego w ust. 1 co najmniej do jednego pokoju,
przy czym w śródmiejskiej zabudowie *uzupełniającej* dopuszcza się ograniczenie wymaganego czasu nasłonecznienia do 1,5 godziny, a w odniesieniu do mieszkania jednopokojowego w takiej zabudowie nie określa się wymaganego czasu nasłonecznienia.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 60.

§ 60 otrzymuje brzmienie:

1. Pomieszczenia przeznaczone do zbiorowego przebywania dzieci w żłobku, **klubie dziecięcym**, przedszkolu, **innych formach opieki przedszkolnej** oraz szkole, z wyjątkiem pracowni chemicznej, fizycznej i plastycznej, powinny mieć zapewniony czas nasłonecznienia wynoszący co najmniej 3 godziny w dniach równonocy w godzinach 8⁰⁰–16⁰⁰, natomiast pokoje mieszkalne - w godzinach 7⁰⁰–17⁰⁰.

2. W mieszkaniach wielopokojowych wymagania ust. 1 powinny być spełnione przynajmniej dla jednego pokoju.

3. W przypadku budynków zlokalizowanych w **zabudowie śródmiejskiej** dopuszcza się ograniczenie wymaganego czasu nasłonecznienia, **określonego w ust. 1**, do 1,5 godziny, a w odniesieniu do mieszkania jednopokojowego w takiej zabudowie nie określa się wymaganego czasu nasłonecznienia.

Uwagi

Doprecyzowano pomieszczenia podlegające przepisowi

W przepisach dotyczących nasłonecznienia zrezygnowano z konkretnego wskazania dni „równonocy”.

Dotychczasowy ust 2 podzielono na ust. 2 i 3 i doprecyzowano

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 61.

1. Położenie drzwi wejściowych do budynku oraz kształt i wymiary pomieszczeń wejściowych powinny umożliwiać dogodne warunki ruchu, w tym również osobom niepełnosprawnym.

2. Wymaganie przystosowania wejść dla osób niepełnosprawnych nie dotyczy budynków mieszkalnych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej oraz budynków rekreacji indywidualnej, *budynków koszarowych, a także budynków w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.*

§ 73.

1. W pomieszczeniu *mieszkalnym* poziom podłogi *od strony ściany z otworami okiennymi i drzwiowymi* nie powinien znajdować się poniżej poziomu terenu przy budynku.

2. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi w budynku zakładu opieki zdrowotnej, opieki społecznej, oświaty, wychowania i nauki poziom podłogi powinien znajdować się co najmniej 0,3 m powyżej terenu urządzonego przy budynku.

3. W pomieszczeniu produkcyjnym i usługowym poziom podłogi może znajdować się na poziomie terenu urządzonego przy budynku. Obniżenie poziomu podłogi poniżej terenu wymaga uzyskania zgody państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego wydanej w porozumieniu z właściwym okręgowym inspektorem pracy.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 61.

w § 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Wymaganie przystosowania wejść dla osób niepełnosprawnych nie dotyczy budynków mieszkalnych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, budynków rekreacji indywidualnej oraz **budynków na terenach zamkniętych z wyłączeniem budynków użyteczności publicznej.**

§ 73.

§ 73 otrzymuje brzmienie:

1. W pomieszczeniach **przeznaczonych na stały pobyt ludzi poziom podłogi powinien **znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku.****

2. Dopuszcza się usytuowanie pomieszczeń produkcyjnych, **handlowych, usługowych, **gastronomicznych lub obsługi pasażerów**, określonych w ust. 1 poniżej poziomu terenu przy budynku, pod warunkiem uzyskania zgody państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego wydanej w przypadku pomieszczeń stałej pracy w rozumieniu ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w porozumieniu z właściwym okręgowym inspektorem pracy.**

Uwagi

Zmiana ust. 2 przepisu ma na celu ujednolicenie przepisów poprzez wskazanie, że z wymagań określonych w przepisie zapewniających dogodne warunki ruchu osobom z niepełnosprawnościami zwolniono jedynie budynki mieszkalne w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, rekreacji indywidualnej oraz budynki zlokalizowane na terenach zamkniętych, z wyłączeniem budynków użyteczności publicznej

Regulacje zawarte w § 73, odnoszące się do poziomu podłogi, zmodyfikowano. W nowoprojektowanym § 73 ust. 1 dodano możliwość usytuowania poziomu podłogi powyżej poziomu terenu, a także na równi poziomu terenu przy budynku.

Wymóg zawarty aktualnie w ust. 2 – dotyczący sytuowania poziomu podłogi pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w budynku zakładu opieki zdrowotnej, opieki społecznej, oświaty, wychowania i nauki co najmniej 0,3 m powyżej terenu urządzonego przy budynku - nie znajduje uzasadnienia. Powoduje poważne bariery w dostępie do obiektów i idące za tym duże koszty rozwiązań usuwających te bariery.

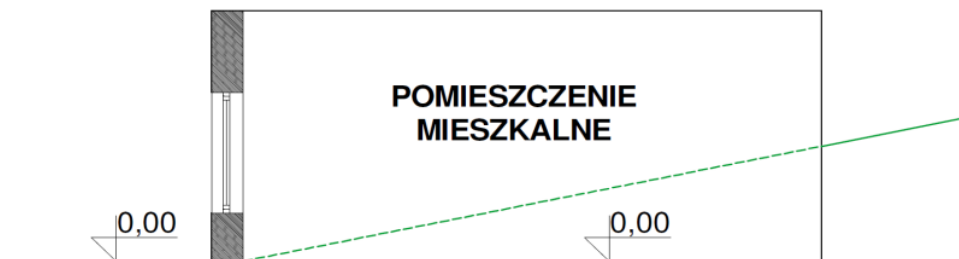
Dodatkowo zmieniono regulację w zakresie możliwości sytuowania pomieszczeń produkcyjnych, handlowych, usługowych, gastronomicznych lub obsługi pasażerów poniżej poziomu terenu pod warunkiem uzyskania zgody państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, wydanej w przypadku takiej konieczności w porozumieniu z właściwym okręgowo inspektorem pracy.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 73.

1. W pomieszczeniu *mieszkalnym* poziom podłogi *od strony ściany z otworami okiennymi i drzwiowymi* nie powinien znajdować się poniżej poziomu terenu przy budynku.

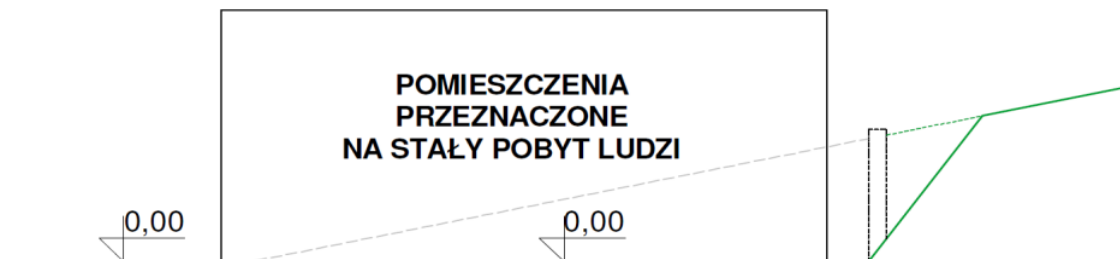
Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 73.

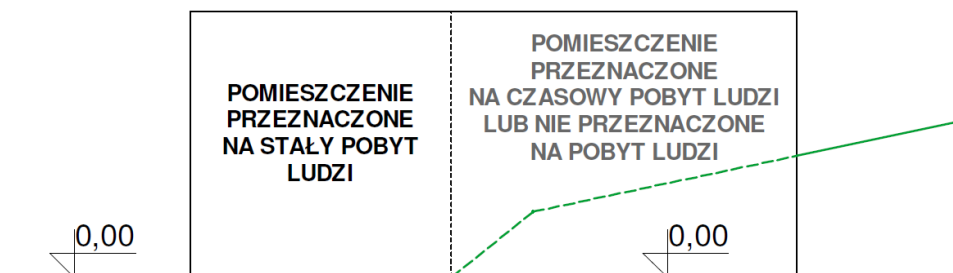
1. W pomieszczeniach **przeznaczonych na stały pobyt ludzi** poziom podłogi powinien **znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku**.

Regulacje zawarte w § 73, odnoszące się do poziomu podłogi, zmodyfikowano. W nowoprojektowanym § 73 ust. 1 dodano możliwość usytuowania poziomu podłogi powyżej poziomu terenu, a także na równi poziomu terenu przy budynku.

?

§ 2. ust. 5. Przepisy rozporządzenia odnoszące się do budynku o określonym przeznaczeniu stosuje się także do każdej części budynku o tym przeznaczeniu.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 75.

1. Drzwi do pomieszczenia przeznaczonego na stały pobyt ludzi oraz do *pomieszczenia kuchennego* powinny mieć co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy.

2. W budynku użyteczności publicznej drzwi wewnętrzne, z wyjątkiem drzwi do pomieszczeń technicznych i gospodarczych, powinny mieć co najmniej szerokość 0,9 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy.

3. Drzwi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie powinny mieć progów.

§ 80.

1. Kubatura pomieszczenia łazienki z wentylacją grawitacyjną powinna wynosić co najmniej:

1) 8 m³ – przy zastosowaniu w tym pomieszczeniu urządzenia gazowego, o którym mowa w § 172 ust. 3 pkt 1;

2) 6,5 m³ – przy doprowadzeniu centralnej ciepłej wody lub zastosowaniu elektrycznego urządzenia do ogrzewania wody bądź urządzenia gazowego, o którym mowa w § 172 ust. 3 pkt 2, a także gdy urządzenie gazowe znajduje się poza tym pomieszczeniem.

2. Dopuszcza się zmniejszenie kubatury, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jednakże nie poniżej 5,5 m³, jeżeli pomieszczenie łazienki jest wyposażone co najmniej w wentylację mechaniczną wywiewną.

§ 75.

w § 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Drzwi do pomieszczenia przeznaczonego na stały pobyt ludzi oraz do **kuchni** powinny mieć co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy.

§ 80.

uchyla się § 80;

Zmiana porządkująca, mającą na celu ujednolicenie przepisów poprzez zastąpienia sformułowania „pomieszczenie kuchenne” słowem kuchnia.

Uchylono § 80 z uwagi na fakt, iż nie ma potrzeby regulowania kubatury łazienki, gdyż w przypadku zastosowania konkretnych rozwiązań, wymagania wynikają z przepisu szczególnego tj. § 172.

Tym samym brak jest wymogów dot. kubatury łazienki w przypadku gdy nie instaluje się tam urządzeń gazowych

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 84.

1. W budynku użyteczności publicznej i zakładu pracy należy urządzić ustępy ogólnodostępne. Jeżeli liczba osób w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi na danej kondygnacji jest mniejsza od 10, dopuszcza się umieszczenie ustępu na najbliższej, wyższej lub niższej kondygnacji.

2. W budynkach, o których mowa w ust. 1, w ustępach ogólnodostępnych powinna przypadać co najmniej jedna umywalka na 20 osób, co najmniej jedna miska ustępowa i jeden pisuar na 30 mężczyzn oraz jedna miska ustępowa na 20 kobiet, jeżeli przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nie stanowią inaczej. W przypadku gdy w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi liczba osób jest mniejsza niż 10, dopuszcza się umieszczenie wspólnego ustępu dla kobiet i mężczyzn.

3. W budynkach, o których mowa w ust. 1, odległość od stanowiska pracy lub miejsca przebywania ludzi do najbliższego ustępu nie może być większa niż 75 m, a od stanowiska pracy chronionej – niż 50 m

§ 84.

w § 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

1a. Ustępów ogólnodostępnych, o których mowa w ust. 1, nie urządza się w budynku obsługi bankowej, handlu lub usług, o powierzchni użytkowej do 100 m² włącznie.

Dodano wyłączenie dla budynków obsługi bankowej, handlu lub usług o pow. użytkowej do 100 m² włącznie, z konieczności urządzania w nich ustępów ogólnodostępnych (dla klientów).

Powierzchnia użytkowa powinna być określona zgodnie z zapisem § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 462 z późn. zm.), a więc na podstawie normy PN – ISO 9836 „Właściwości użytkowe w budownictwie – Określenie i obliczanie wskaźników powierzchniowych i kubaturowych z uwzględnieniem, że powierzchnię pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle równej lub większej od 2,20 m należy zaliczać do obliczeń w 100%, o wysokości równej lub większej od 1,40 m, lecz mniejszej od 2,20 m - w 50%, natomiast o wysokości mniejszej od 1,40 m pominąć całkowicie. Należy pamiętać, że zgodnie z ogólnymi przepisami BHP w miejscu pracy należy zapewnić pomieszczenia higienicznosanitarne.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 85.

1. Ustępy ogólnodostępne w budynkach zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej i zakładów pracy powinny mieć wejścia z dróg komunikacji ogólnej.
 2. W ustępach ogólnodostępnych należy stosować:
 - 1) przedsionki, oddzielone ścianami pełnymi na całą wysokość pomieszczenia, w których mogą być instalowane tylko umywalki;
 - 2) drzwi o szerokości co najmniej 0,9 m;
 - 3) drzwi do kabin ustępowych otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 0,8 m, a do kabin przystosowanych dla potrzeb osób niepełnosprawnych, co najmniej 0,9 m;
 - 4) przegrody dzielące ustęp damski od męskiego, wykonane jako ściany pełne na całą wysokość pomieszczenia;
 - 5) miski ustępowe umieszczone w oddzielnych kabinach o szerokości co najmniej 1 m i długości 1,10 m, ze ściankami i drzwiami o wysokości co najmniej 2 m z prześwitem nad podłogą 0,15 m; *oddzielenia nie wymagają ustępy dla dzieci w żłobkach i przedszkolach;*
 - 6) wpusty kanalizacyjne podłogowe z syfonem oraz armaturę czerpalną ze złączką do węża w pomieszczeniach z pisuarem lub mających więcej niż 4 kabiny ustępowe;
 - 7) wentylację grawitacyjną lub mechaniczną – w ustępach z oknem i jedną kabiną, a w innych – mechaniczną o działaniu ciągłym lub włączaną automatycznie.
3. Przedsionków, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie wymagają ustępy przy salach zajęć w żłobkach i przedszkolach oraz przy pokojach dla chorych w szpitalach.

§ 85.

w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

5) miski ustępowe umieszczone w oddzielnych kabinach o szerokości co najmniej 1 m i długości 1,10 m, ze ściankami i drzwiami o wysokości co najmniej 2 m z prześwitem nad podłogą 0,15 m; w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach oraz innych formach opieki przedszkolnej dopuszcza się stosowanie ścianek i drzwi o wysokości nie mniejszej niż 1,5 m;

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Przedsionków o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie wymagają ustępy przy salach zajęć w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach, innych formach opieki przedszkolnej oraz przy pokojach dla chorych w szpitalach.

Ustępy dla dzieci w wymienionych w przepisie budynkach powinny być wydzielone, jednocześnie przepis wskazuje na możliwość zmniejszenia wymaganych wysokości ścianek oraz drzwi wydzielających ustępy do wysokości 1,50m.

Wskazano, że ustępy przy salach zajęć w klubach dziecięcych oraz innych formach przedszkolnych również nie wymagają wykonania przedsionków

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

-

po § 85 dodaje się § 85a w brzmieniu:

§ 85a.

1. W budynkach: gastronomii, handlu lub usług o powierzchni użytkowej powyżej 1000 m², a także stacji paliw o powierzchni użytkowej powyżej 100 m², powinno znajdować się wydzielone pomieszczenie dostosowane do karmienia i przewijania dzieci.

2. Pomieszczenie do karmienia i przewijania dzieci powinno być wyposażone w umywalkę oraz wentylację spełniającą wymagania przepisów rozporządzenia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stacji paliw zlokalizowanych na terenach zamkniętych.

Dodano § 85a, dot. zapewnienia wydzielonego pomieszczenia przystosowane do karmienia i przewijania dzieci.

W przepisie doprecyzowano, iż pomieszczenie to powinno być wyposażone w umywalkę oraz wentylację.

Z obowiązku wyłączono stacje paliw zlokalizowane na terenach zamkniętych.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że przedmiotowy przepis odnosi się do konieczności wydzielenia pomieszczeń do karmienia i przewijania dzieci w nowoprojektowanych budynkach stacji paliw. Przepis jednoznacznie wskazuje, że obowiązek odnosi się do budynków (definicja zawarta w ustawie Prawo budowlane), wobec czego, w przypadku np. samoobsługowych stacji paliw, na których nie będzie zlokalizowany budynek obowiązek ten nie będzie wymagany.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 92.

1. Mieszkanie, oprócz pomieszczeń mieszkalnych, powinno mieć kuchnię lub *wnękę kuchenną*, łazienkę, ustęp wydzielony lub miskę ustępową w łazience, przestrzeń składowania oraz przestrzeń komunikacji wewnętrznej.

2. Kuchnia i wnęka kuchenna powinny być wyposażone w trzon kuchenny, zlewozmywak lub zlew oraz mieć układ przestrzenny, umożliwiający zainstalowanie chłodziarki i urządzenie miejsca pracy.

3. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym w łazienkach powinno być możliwe zainstalowanie wanny lub kabiny natryskowej, umywalki, miski ustępowej (jeżeli nie ma ustępu wydzielonego), *automatycznej pralki domowej, a także usytuowanie pojemnika na brudną bieliznę.* Sposób zagospodarowania i rozmieszczenia urządzeń sanitarnych powinien zapewniać do nich dogodny dostęp.

4. Ustęp wydzielony należy wyposażyć w umywalkę.

§ 92.

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Mieszkanie, oprócz pomieszczeń mieszkalnych, powinno mieć kuchnię lub **aneks kuchenny**, łazienkę, ustęp wydzielony lub miskę ustępową w łazience, przestrzeń składowania, **miejsce umożliwiające zainstalowanie automatycznej pralki domowej** oraz przestrzeń komunikacji wewnętrznej.”,

uchyla się ust. 2,

ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

3. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym w łazienkach powinno być możliwe zainstalowanie wanny lub kabiny natryskowej, umywalki, miski ustępowej (jeżeli nie ma ustępu wydzielonego).

*Zamieniono pojęcie **wnęki kuchennej** na **aneks kuchenny**.*

Usunięto ust. 2 stanowiący o tym, co powinno się znajdować w kuchni.

Usunięto konieczność zapewnienia w łazience miejsca zainstalowania automatycznej pralki domowej, a także usytuowania pojemnika na brudną bieliznę. Od czasu kiedy powstał niniejszy przepis sposób w jaki ludzie korzystają z pralek, jak i kiedy robią pranie zmienił się. Pralki często umieszczane są w wydzielonych pomieszczeniach specjalnie do tego przeznaczonych, niekoniecznie w łazience, dlatego też wprowadzono regulację ogólną, mówiącą, że w mieszkaniu należy przewidzieć miejsce umożliwiające zainstalowanie automatycznej pralki domowej – do właściciela mieszkania będzie należała decyzja, gdzie i czy pralka będzie umieszczona

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 93.

1. Pomieszczenie mieszkalne i kuchenne powinno mieć bezpośrednie oświetlenie światłem dziennym.

2. W mieszkaniu jednopokojowym dopuszcza się *pomieszczenie kuchenne bez okien lub wnękę kuchenną* połączoną z przedpokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji:

- 1) grawitacyjnej – w przypadku kuchni elektrycznej;
- 2) mechanicznej wywiewnej – w przypadku kuchni gazowej.

3. W mieszkaniu wielopokojowym kuchnia może stanowić część pokoju przeznaczonego na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania w tym pomieszczeniu wentylacji grawitacyjnej lub mechanicznej z podłączeniem do niej okapuwywiewnego nad trzonem kuchennym, a także z zapewnieniem odprowadzenia powietrza z pomieszczenia dodatkowym otworem wywiewnym, usytuowanym nie więcej niż 0,15 m poniżej płaszczyzny sufitu.

§ 93

§ 93 otrzymuje brzmienie:

1. Pomieszczenie mieszkalne, **kuchnia oraz aneks kuchenny** powinny mieć bezpośrednie oświetlenie światłem dziennym.

2. W mieszkaniu jednopokojowym dopuszcza się **stosowanie kuchni bez okien lub aneksu kuchennego** połączanego z przedpokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji:

- 1) grawitacyjnej – w przypadku kuchni elektrycznej;
- 2) mechanicznej wywiewnej – w przypadku kuchni gazowej.

3. W mieszkaniu jednopokojowym dopuszcza się **stosowanie aneksu kuchennego połączanego z pokojem, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie wentylacji i kuchni elektrycznej.**

4. W mieszkaniu wielopokojowym dopuszcza się **stosowanie aneksu kuchennego w pokoju przeznaczonym na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie wentylacji.**

5. W przypadku zastosowania okapu kuchennego w kuchni lub w aneksie kuchennym, należy zapewnić podłączenie tego okapu do odrębnego przewodu kominowego.

Wprowadzono regulacje mające na celu ujednolicenie przepisów rozporządzenia

Dopuszczenie w mieszkaniu jednopokojowym kuchni w formie aneksu kuchennego, połączanego z pokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji grawitacyjnej i kuchni elektrycznej. Fakt ten wynika z zapotrzebowania na takie rozwiązania.

Natomiast w mieszkaniu wielopokojowym umożliwiono zaprojektowanie aneksu kuchennego w pokoju przeznaczonym na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie kuchennym wentylacji.

Dodatkowo wprowadzono ogólną regulację w zakresie okapu kuchennego – w przypadku jego zastosowania w kuchni albo aneksie kuchennym, należy zapewnić odprowadzenie powietrza odrębnym otworem wywiewnym. Związane jest to z częstym stosowaniem okapu podłączonego bezpośrednio do przewodu kominowego, który stanowi otwór wywiewny dla wentylacji grawitacyjnej, przez co często następuje zaburzenie wentylacji w mieszkaniu.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 94.

1. W budynku wielorodzinnym szerokość w świetle ścian pomieszczeń powinna wynosić co najmniej:

- 1) pokoju sypialnego przewidzianego dla jednej osoby – 2,2 m;
- 2) pokoju sypialnego przewidzianego dla dwóch osób – 2,7 m;
- 3) kuchni w mieszkaniu jednopokojowym – 1,8 m;
- 4) kuchni w mieszkaniu wielopokojowym – 2,4 m.

2. W mieszkaniu co najmniej jeden pokój powinien mieć powierzchnię nie mniejszą niż 16 m².

§ 94.

§ 94 otrzymuje brzmienie:

Mieszkanie powinno mieć powierzchnię użytkową nie mniejszą niż 25 m².

Zmieniono ten przepis w taki sposób, aby uregulować min. powierzchnię użytkową mieszkania, a nie określać minimalnych szerokości i powierzchni pomieszczeń w mieszkaniu. Rozporządzenie powinno określać parametry podstawowe, które zapewnią bezpieczeństwo konstrukcji i użytkowania. W ocenie MIB projektanci, którzy posiadają niezbędne wykształcenie i odpowiednią praktykę zawodową, powinni mieć większą swobodę w projektowaniu, dostosowaną do potrzeb rynkowych, biorąc za przyjęte rozwiązania pełną odpowiedzialność. Określono, że min. powierzchnia użytkowa mieszkania powinna wynosić 25 m².

Zgodnie z obowiązującymi przepisami co najmniej jeden pokój w mieszkaniu powinien mieć powierzchnię nie mniejszą niż 16m². Wobec powyższego analizując powierzchnię mieszkania jednopokojowego można założyć, że jego powierzchnia uwzględniając występujący aneks kuchenny bądź kuchnię, pomieszczenie łazienki oraz korytarz będzie optować w granicach 24-25m². Powierzchnia ta wydaje się być minimalną do zapewnienia odpowiedniego standardu użytkowania mieszkania jednopokojowego. Ustalając minimalną powierzchnię użytkową mieszkań przeanalizowano przepisy obowiązujące w innych państwach Europy.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 104.

1. Dojazd (droga manewrowa) do stanowisk postojowych w garażu jednoprzestrzennym (bez ścian wewnętrznych) powinien mieć szerokość dostosowaną do warunków ruchu takich samochodów, jakie mają być przechowywane, oraz do sposobu ich usytuowania w stosunku do osi drogi, ale co najmniej:

- 1) przy usytuowaniu prostopadłym – 5,7 m;
- 2) przy usytuowaniu pod kątem 60° – 4 m;
- 3) przy usytuowaniu pod kątem 45° – 3,5 m;
- 4) przy usytuowaniu równoległym – 3 m.

2. Dopuszcza się zmniejszenie wymiaru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, do 5,0 m, jeżeli stanowiska postojowe mają szerokość co najmniej 2,5 m.

3. Stanowiska postojowe w garażu powinny mieć co najmniej szerokość 2,3 m i długość 5,0 m, z zachowaniem odległości między bokiem samochodu a ścianą lub słupem – co najmniej 0,5 m.

4. Stanowiska postojowe w garażu, przeznaczone dla samochodów, z których korzystają osoby niepełnosprawne, powinny mieć zapewniony dojazd na wózku inwalidzkim z drogi manewrowej do drzwi samochodu co najmniej z jednej strony, o szerokości nie mniejszej niż 1,2 m.

§ 104.

ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1) przy usytuowaniu prostopadłym - 5,0 m;

uchyla się ust. 2;

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Odległość między dłuższą krawędzią stanowiska postojowego a:

- 1) ścianą powinna wynosić co najmniej 0,3 m;
- 2) słupem powinna wynosić co najmniej 0,1 m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.

W związku ze zmianą wymiarów stanowisk postojowych, zmienione szerokości drogi manewrowej przy sytuowaniu prostopadłym z 5,7 na 5,0m.

Uchylono ust. 2 ponieważ kwestię wymiarów stanowisk postojowych regulują przepisy § 21 rozporządzenia.

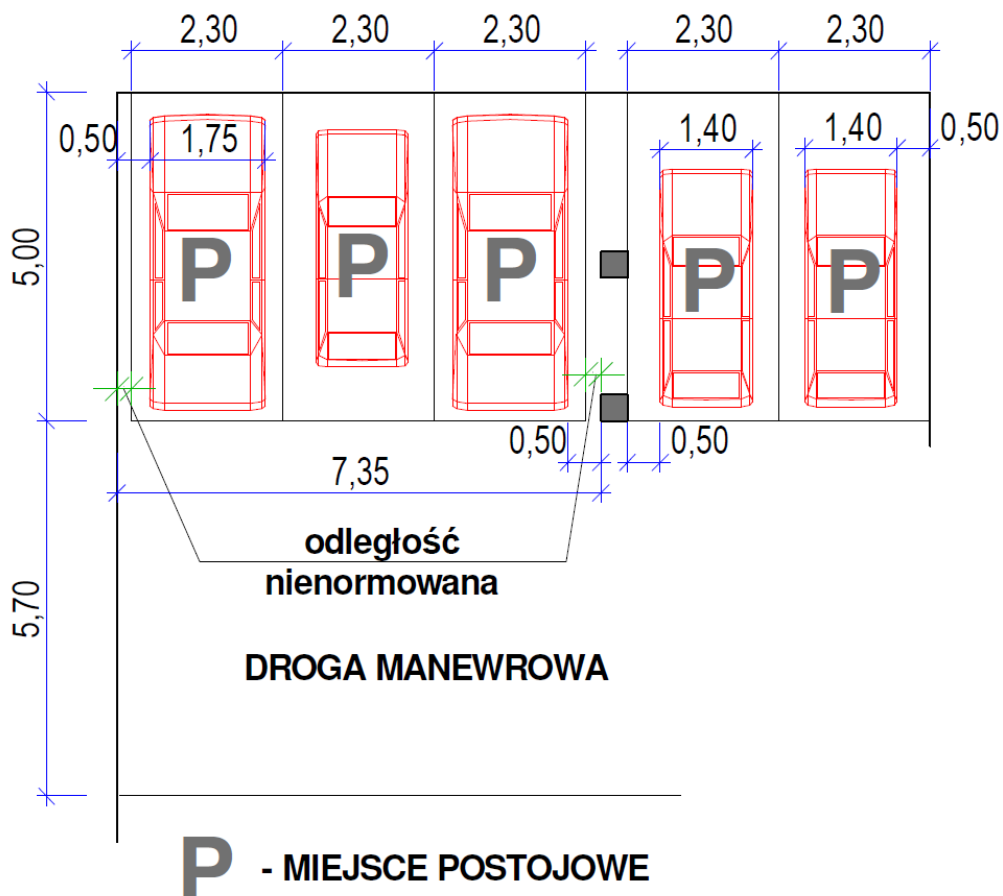
Zapis mówiący, iż między „bokiem samochodu”, a słupem lub ścianą należy zachować odległość 0,5m budził duże wątpliwości interpretacyjne. Nie wiadome było, czy powoływany bok samochodu odnosi się do samochodu, czy dłuższej krawędzi stanowiska. Ponadto samochody mają różne wielkości, wobec czego trudne było zachowanie podanych wymiarów przy każdym samochodzie. Dlatego też w proponowanym zapisie jednoznacznie wskazano, iż odległość należy mierzyć od dłuższej krawędzi stanowiska postojowego, doprecyzowując odległości między stanowiskiem postojowym, a ścianą wskazując, że powinna ona wynosić co najmniej 0,3 m, a odległość między stanowiskiem a słupem powinna wynosić co najmniej 0,1 m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 104.

3. Stanowiska postojowe w garażu powinny mieć co najmniej szerokość 2,3 m i długość 5,0 m, z zachowaniem odległości między bokiem samochodu a ścianą lub słupem – co najmniej 0,5 m.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 104.

ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

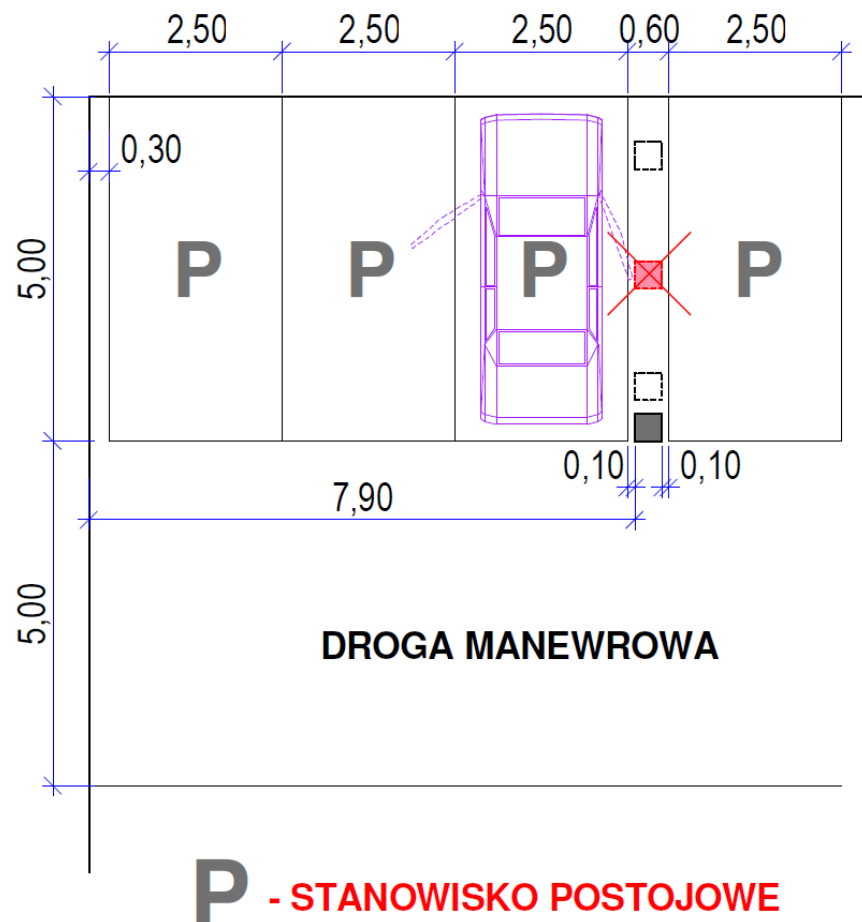
1) przy usytuowaniu prostopadłym - 5,0 m;

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Odległość między dłuższą krawędzią stanowiska postojowego a:

1) ścianą powinna wynosić co najmniej 0,3 m;

2) słupem powinna wynosić co najmniej 0,1 m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.

Uwagi

W związku ze zmianą wymiarów stanowisk postojowych, zmienione szerokości drogi manewrowej przy sytuowaniu prostopadłym z 5,7 na 5,0m.

Zapis mówiący, iż między „bokiem samochodu”, a słupem lub ścianą należy zachować odległość 0,5m budził duże wątpliwości interpretacyjne. Nie wiadomo było, czy powoływany bok samochodu odnosi się do samochodu, czy dłuższej krawędzi stanowiska. Ponadto samochody mają różne wielkości, wobec czego trudne było zachowanie podanych wymiarów przy każdym samochodzie. Dlatego też w proponowanym zapisie jednoznacznie wskazano, iż odległość należy mierzyć od dłuższej krawędzi stanowiska postojowego, doprecyzowując odległości między stanowiskiem postojowym, a ścianą wskazując, że powinna ona wynosić co najmniej 0,3 m, a odległość między stanowiskiem a słupem powinna wynosić co najmniej 0,1 m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

ZIAŁ IV Wyposażenie techniczne budynków

Uwagi

§ 113.

3a. Instalacja wodociągowa ciepłej wody przygotowywanej:

1) centralnie – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą tę instalację od indywidualnego węzła ciepłowniczego, od grupowego węzła ciepłowniczego lub od kotłowni, a kończy punktami czerpalnymi;

2) miejscowo – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą na przewodzie zasilającym zimną wodą urządzenia do przygotowywania ciepłej wody, a kończy punktami czerpalnymi.

§ 148.

1. Wentylację mechaniczną wywiewną lub nawiewno-wywiewną należy stosować w budynkach wysokich i wysokościowych oraz w innych budynkach, w których zapewnienie odpowiedniej *jakości środowiska wewnętrznego* nie jest możliwe za pomocą wentylacji grawitacyjnej. W pozostałych budynkach może być stosowana wentylacja grawitacyjna lub wentylacja hybrydowa.

2. W pomieszczeniu, w którym jest zastosowana wentylacja mechaniczna lub klimatyzacja, nie można stosować wentylacji grawitacyjnej ani wentylacji hybrydowej. Wymaganie to nie dotyczy pomieszczeń z urządzeniami klimatyzacyjnymi niepobierającymi powietrza zewnętrznego.

3. W pomieszczeniu zagrożonym wydzielaniem się lub przenikaniem z zewnątrz substancji szkodliwej dla zdrowia bądź substancji palnej, w ilościach mogących stworzyć zagrożenie wybuchem, należy stosować dodatkową, awaryjną wentylację wywiewną, uruchamianą od wewnątrz i z zewnątrz pomieszczenia oraz zapewniającą wymianę powietrza dostosowaną do jego przeznaczenia, zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy.

4. W pomieszczeniu, w którym proces technologiczny jest źródłem miejscowej emisji substancji szkodliwych o niedopuszczalnym stężeniu lub uciążliwym zapachu, należy stosować odciągi miejscowe współpracujące z wentylacją ogólną, umożliwiające spełnienie w strefie pracy wymagań jakości środowiska wewnętrznego określonych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy.

5. Instalacja wentylacji hybrydowej, wentylacji mechanicznej wywiewnej oraz nawiewno-wywiewnej powinna mieć *wentylatory o regulowanej wydajności*.

§ 113.

w § 113 ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1) centralnie – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą tę instalację od **źródła ciepła**, takiego jak kotłownia, węzeł ciepłowniczy indywidualny lub grupowy, **kolektory słoneczne, pojemnościowy podgrzewacz elektryczny lub pompa ciepła**, a kończy punktami czerpalnymi;”;

w § 148:

ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

1. Wentylację mechaniczną wywiewną lub nawiewno-wywiewną należy stosować w budynkach wysokich i wysokościowych oraz w innych budynkach, w których zapewnienie odpowiedniej **wymiany powietrza** nie jest możliwe za pomocą wentylacji grawitacyjnej **lub wentylacji hybrydowej**.

ust. 5 otrzymuje brzmienie:

5. Instalacja wentylacji hybrydowej, wentylacji mechanicznej wywiewnej oraz nawiewno-wywiewnej powinna mieć **regulację wentylatorów zapewniającą dostosowanie ich wydajności powietrznej do potrzeb użytkowych**.

Wprowadzono zmiany w taki sposób aby ciepła woda użytkowa mogła być przygotowywana np. w podgrzewaczu elektrycznym, pompie ciepła, kolektorze słonecznym, itd. Propozycja zmiany jest zbieżna z treścią § 133 ust. 1 (dodano pojemnościowy podgrzewacz elektryczny).

Wyrażenie „zapewnienie odpowiedniej jakości środowiska wewnętrznego” zastąpiono wyrażeniem „zapewnienie odpowiedniej wymiany powietrza”, z uwagi na fakt, że przez działanie wentylacji grawitacyjnej można zapewnić tylko odpowiednią wymianę powietrza, a nie można zapewnić np. odpowiedniej temperatury lub wilgotności powietrza, które są parametrami środowiska wewnętrznego. Uporządkowano przepis pod kątem wentylacji hybrydowej.

Wyrażenie „mieć wentylatory o regulowanej wydajności” zastąpiono wyrażeniem „mieć regulację wentylatorów zapewniającą dostosowanie ich wydajności powietrznej do potrzeb użytkowych” – w celu uściślenia istniejącego wymagania.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 150.

1. W przypadku zastosowania w budynku przepływu powietrza wentylacyjnego między pomieszczeniami lub strefami wentylacyjnymi, w pomieszczeniu należy zapewnić kierunek przepływu od pomieszczenia o mniejszym do pomieszczenia o większym stopniu zanieczyszczenia powietrza.

2. Przepływ powietrza wentylacyjnego w mieszkaniach powinien odbywać się z pokoi do *pomieszczenia kuchennego lub wnęki kuchennej* oraz do pomieszczeń higienicznosanitarnych.

3. W instalacjach wentylacji i klimatyzacji nie należy łączyć ze sobą przewodów z pomieszczeń o różnych wymaganiach użytkowych i sanitarno-zdrowotnych. Nie dotyczy to budynków jednorodzinnych i rekreacji indywidualnej oraz wydzielonych lokali mieszkalnych lub użytkowych z indywidualną zorganizowaną wentylacją nawiewno-wywiewną.

4. W instalacjach wentylacji i klimatyzacji przewody z pomieszczenia zagrożonego wybuchem nie mogą łączyć się z przewodami z innych pomieszczeń.

5. Dopuszcza się wentylowanie garaży oraz innych pomieszczeń nieprzeznaczonych na pobyt ludzi powietrzem o mniejszym stopniu zanieczyszczenia, niezawierającym substancji szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych zapachów, odprowadzanym z pomieszczeń niebędących pomieszczeniami higienicznosanitarnymi, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

6. W pomieszczeniach w budynkach użyteczności publicznej i produkcyjnych, których przeznaczenie wiąże się z ich okresowym użytkowaniem, instalacja wentylacji mechanicznej powinna zapewniać możliwość ograniczenia intensywności działania lub jej wyłączenia poza okresem użytkowania pomieszczeń, z zachowaniem warunku normalnej pracy przez co najmniej jedną godzinę przed i po ich użytkowaniu.

7. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 6, w przypadku występowania źródeł zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia lub źródeł pary wodnej, należy zapewnić stałą, co najmniej półkrotną wymianę powietrza w okresie przerw w ich wykorzystywaniu, przyjmując do obliczania wentylowanej kubatury nominalną wysokość pomieszczeń, lecz nie większą niż 4 m, lub zapewnić okresową wymianę powietrza sterowaną poziomem stężenia zanieczyszczeń.

8. Instalowane w pomieszczeniu urządzenia, w szczególności zużywające powietrze, nie mogą wywoływać zakłóceń ograniczających skuteczność funkcjonowania wentylacji.

9. W pomieszczeniu z paleniskami na paliwo stałe, płynne lub z urządzeniami gazowymi pobierającymi powietrze do spalania z pomieszczenia i z grawitacyjnym odprowadzeniem spalin przewodem od urządzenia stosowanie mechanicznej wentylacji wyciągowej jest zabronione.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się do pomieszczeń, w których zastosowano wentylację nawiewno-wywiewną zrównoważoną lub nadciśnieniową.

11. W pomieszczeniach, które należy chronić przed wpływem zanieczyszczeń z pomieszczeń sąsiadujących i z otoczenia zewnętrznego, należy stosować wentylację mechaniczną nadciśnieniową.

§ 150.

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Przepływ powietrza wentylacyjnego w mieszkaniach powinien odbywać się z pokoi **do kuchni lub aneksu kuchennego** oraz do pomieszczeń higienicznosanitarnych.

Zmiana wprowadzona w ust. 2 i 11 ma na celu uściślenie obowiązującej regulacji oraz ujednolicenia przepisów poprzez zastąpienie sformułowania „pomieszczenie kuchenne” słowem „kuchnia”

ust. 11 otrzymuje brzmienie:

11. W pomieszczeniach, które należy chronić przed wpływem zanieczyszczeń **lub uciążliwych zapachów** z pomieszczeń sąsiadujących i z otoczenia zewnętrznego, należy stosować wentylację mechaniczną nadciśnieniową.

Przepis uzupełniono dodatkowy czynnik

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 152.

1. Czerpnie powietrza w instalacjach wentylacji i klimatyzacji powinny być zabezpieczone przed opadami atmosferycznymi i działaniem wiatru oraz być zlokalizowane w sposób umożliwiający pobieranie w danych warunkach jak najczystsze i, w okresie letnim, najchłodniejszego powietrza.
2. Czerpni powietrza nie należy lokalizować w miejscach, w których istnieje niebezpieczeństwo napływu powietrza wywiewanego z wyrzutni oraz powietrza z rozpyloną wodą pochodzącą z chłodni kominowej lub innych podobnych urządzeń.
3. Czerpnie powietrza sytuowane na poziomie terenu lub na ścianie dwóch najniższych kondygnacji nadziemnych budynku powinny znajdować się w odległości co najmniej 8 m w rzucie poziomym od ulic i *zgrupowania miejsc postojowych dla więcej niż 20 samochodów*, miejsc gromadzenia odpadów stałych, wywiewek kanalizacyjnych oraz innych źródeł zanieczyszczenia powietrza. Odległość dolnej krawędzi otworu wlotowego czerpni od poziomu terenu powinna wynosić co najmniej 2 m.
4. Czerpnie powietrza sytuowane na dachu budynku powinny być tak lokalizowane, aby dolna krawędź otworu wlotowego znajdowała się co najmniej 0,4 m powyżej powierzchni, na której są zamontowane, oraz aby została zachowana odległość co najmniej 6 m od wywiewek kanalizacyjnych.
5. Powietrze wywiewane z budynków lub pomieszczeń, zanieczyszczone w stopniu przekraczającym wymagania określone w przepisach odrębnych, dotyczących dopuszczalnych rodzajów i ilości substancji zanieczyszczających powietrze zewnętrzne, powinno być oczyszczone przed wprowadzeniem do atmosfery.
6. Wyrzutnie powietrza w instalacjach wentylacji i klimatyzacji powinny być zabezpieczone przed opadami atmosferycznymi i działaniem wiatru oraz być zlokalizowane w miejscach umożliwiających odprowadzenie wywiewanego powietrza bez powodowania zagrożenia zdrowia użytkowników budynku i ludzi w jego otoczeniu oraz wywierania szkodliwego wpływu na budynek.
7. Dolna krawędź otworu wyrzutni z poziomym wylotem powietrza, usytuowanej na dachu budynku, powinna znajdować się co najmniej 0,4 m powyżej powierzchni, na której wyrzutnia jest zamontowana, oraz 0,4 m powyżej linii łączącej najwyższe punkty wystające ponad dach części budynku, znajdujących się w odległości do 10 m od wyrzutni, mierząc w rzucie poziomym.
8. Usytuowanie wyrzutni powietrza na poziomie terenu jest dopuszczalne tylko za zgodą i na warunkach określonych przez właściwego państwowego inspektora sanitarnego.
9. Dopuszcza się sytuowanie wyrzutni powietrza w ścianie budynku, pod warunkiem że:
 - 1) powietrze wywiewane nie zawiera uciążliwych zapachów *oraz zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia*;
 - 2) przeciwległa ściana sąsiedniego budynku z oknami znajduje się w odległości co najmniej 10 m lub bez okien w odległości co najmniej 8 m;
 - 3) okna znajdujące się w tej samej ścianie są oddalone w poziomie od wyrzutni co najmniej 3 m, a poniżej lub powyżej wyrzutni – co najmniej 2 m;
 - 4) czerpnia powietrza, usytuowana w tej samej ścianie budynku, znajduje się poniżej lub na tym samym poziomie co wyrzutnia, w odległości co najmniej 1,5 m.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 152.

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Czerpnie powietrza sytuowane na poziomie terenu lub na ścianie dwóch najniższych kondygnacji nadziemnych budynku powinny znajdować się w odległości co najmniej 8 m w rzucie poziomym od ulic i **parkingów powyżej 20 stanowisk postojowych, miejsc gromadzenia odpadów stałych, wywiewek kanalizacyjnych oraz innych źródeł zanieczyszczenia powietrza. Odległość dolnej krawędzi otworu wlotowego czerpni od poziomu terenu powinna wynosić co najmniej 2 m.**

w ust. 9: - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1) powietrze wywiewane nie zawiera uciążliwych zapachów;

- dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

1a) powietrze wywiewane nie zawiera zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia;

Uwagi

Zmiana porządkująca, mającą na celu ujednolicenie użytych w rozporządzeniu pojęć, poprzez zastąpienie „zgrupowania miejsc postojowych dla więcej niż 20 samochodów” - sformułowaniem „parkingów powyżej 20 stanowisk postojowych”

usunięto wyrażenie „oraz zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia” oraz

dodano nowy pkt 1a , jako przepis porządkujący.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 153.

1. Przewody i urządzenia wentylacji mechanicznej i klimatyzacji powinny być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby zminimalizować odkładanie się zanieczyszczeń na ich powierzchniach wewnętrznych kontaktujących się z powietrzem wentylacyjnym.

2. Przewody powinny mieć przekrój poprzeczny właściwy dla przewidywanych przepływów powietrza oraz konstrukcję przystosowaną do maksymalnego ciśnienia i wymaganej szczelności instalacji, z uwzględnieniem Polskich Norm dotyczących wytrzymałości i szczelności przewodów.

3. Właściwości materiałów przewodów lub sposób zabezpieczania ich powierzchni powinny być dobrane odpowiednio do parametrów przepływającego powietrza oraz do warunków występujących w miejscu ich zamontowania.

4. Przewody instalowane w miejscach, w których mogą być narażone na uszkodzenia mechaniczne, powinny być zabezpieczone przed tymi uszkodzeniami.

5. Przewody powinny być wyposażone w otwory rewizyjne spełniające wymagania Polskiej Normy dotyczącej elementów przewodów ułatwiających konserwację, umożliwiające oczyszczenie wnętrza tych przewodów, a także innych urządzeń i elementów instalacji, o ile ich konstrukcja nie pozwala na czyszczenie w inny sposób niż poprzez te otwory, przy czym nie należy ich sytuować w pomieszczeniach o podwyższonych wymaganiach higienicznych.

6. Przewody prowadzone przez pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane powinny mieć izolację cieplną, z uwzględnieniem wymagań określonych w § 267 ust. 1.

7. Przewody instalacji klimatyzacji, przewody stosowane do recyrkulacji powietrza oraz prowadzące do urządzeń do odzyskiwania ciepła, a także przewody prowadzące powietrze zewnętrzne przez ogrzewane pomieszczenia, powinny mieć izolację cieplną i przeciwwilgociową.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 153

ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Przewody prowadzone przez pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane, **a w przypadku instalacji klimatyzacji – również niechłodzone**, powinny mieć izolację cieplną, z uwzględnieniem wymagań określonych w § 267 ust. 1.

Uwagi

Wyrażenie „pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane” zastąpiono wyrażeniem „pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane, a w przypadku instalacji klimatyzacji – również niechłodzone”, z uwagi na fakt, że w przypadku instalacji klimatyzacji wymaganie powinno dotyczyć również pomieszczeń lub przestrzeni niechłodzonych (ograniczenie zysków ciepła przewodów, a tym samym strat energii).

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 154.

10. Moc właściwa wentylatorów stosowanych w instalacjach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych powinna nie przekraczać wartości określonych w poniższej tabeli:

Lp.	Rodzaj i zastosowanie wentylatora	Maksymalna moc właściwa wentylatora [kW/(m ³ /s)]
1	Wentylator nawiewny: a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła	1,60
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła oraz wentylacji nawiewnej	1,25
2	Wentylator wywiewny: a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła	1,00
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła oraz wentylacji nawiewnej	1,00
	c) instalacja wywiewna	0,80

11. Dopuszcza się zwiększenie mocy właściwej wentylatora w przypadku zastosowania wybranych elementów instalacji do wartości określonej w poniższej tabeli:

Lp.	Dodatkowe elementy instalacji wentylacyjnej lub klimatyzacyjnej	Dodatkowa moc właściwa wentylatora [kW/(m ³ /s)]
1	Dodatkowy stopień filtracji powietrza	0,3
2	Dodatkowy stopień filtracji powietrza z filtrami klasy H10 i wyższej	0,6
3	Filtry do usuwania gazowych zanieczyszczeń powietrza	0,3
4	Wysoko skuteczne urządzenie do odzysku ciepła (sprawność temperaturowa większa niż 90 %)	0,3

§ 154.

ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

10. Moc właściwą wentylatorów stosowanych w instalacjach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych określa poniższa tabela:

Lp.	Rodzaj i zastosowanie wentylatora	Maksymalna moc właściwa wentylatora [kW/(m ³ /s)]
1	Wentylator nawiewny: a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła	1,60
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła oraz wentylacji nawiewnej	1,25
2	Wentylator wywiewny: a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła	1,00
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła	1,00
	c) instalacja wywiewna	0,80

11. Dopuszcza się zwiększenie mocy właściwej wentylatora w przypadku zastosowania wybranych elementów instalacji, do wartości określonej w poniższej tabeli:

Lp.	Dodatkowe elementy instalacji wentylacyjnej lub klimatyzacyjnej	Dodatkowa moc właściwa wentylatora [kW/(m ³ /s)]
1	Dodatkowy stopień filtracji powietrza	0,3
2	Dodatkowy stopień filtracji powietrza z filtrami klasy H10 i wyższej	0,6
3	Filtry do usuwania gazowych zanieczyszczeń powietrza	0,3
4	Wysoko skuteczne urządzenie do odzysku ciepła (sprawność temperaturowa większa niż 67%)	0,3

W ust. 10 – tabela: kolumna 2, Lp. 2 pkt b) – usunięto „oraz wentylacji nawiewnej”, doprecyzowano zapis w odniesieniu do wentylacji (w instalacji nawiewnej nie ma wentylatora wywiewnego).

W ust. 11 – tabela: kolumna 2, Lp. 4 – usunięto „sprawność temperaturowa większa niż 90%” i zastąpiono sprawnością 67% jako wdrożenie realnego poziomu wymagań zgodnych z normą PN-EN 13779:2008 Wentylacja budynków niemieszkalnych.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 159.

1. Instalacja gazowa budynku zasilanego z sieci gazowej powinna mieć zainstalowany na przyłączy kurek główny, umożliwiający odcięcie dopływu gazu.
2. Kurek główny powinien być zainstalowany na zewnątrz budynku w wentylowanej szafce co najmniej z materiału trudno zapalnego przy ścianie, we wnęce ściennej lub w odległości nieprzekraczającej 10 m od zasilanego budynku, w miejscu łatwo dostępnym i zabezpieczonym przed wpływami atmosferycznymi, uszkodzeniami mechanicznymi i dostępem osób niepowołanych.
3. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej dopuszcza się instalowanie kurka głównego w odległości większej niż 10 m od zasilanego budynku, w wentylowanej szafce, usytuowanej w linii ogrodzenia od ulicy lub ogólnego ciągu pieszego z dostępem do niej od strony zewnętrznej działki budowlanej.
4. W budynkach o charakterze monumentalnym dopuszcza się instalowanie kurków głównych w miejscach łatwo dostępnych z zewnątrz, niebędących pomieszczeniami, np. w podcieniach, prześwitach, bramach, w odległości nie większej niż 2 m od lica zewnętrznego budynku.
5. Odległość kurka głównego, montowanego przy ścianie lub we wnęce ściany budynku, od poziomu terenu oraz najbliższej krawędzi okna, drzwi lub innego otworu w budynku powinna wynosić co najmniej 0,5 m.
6. W uzasadnionych przypadkach, wynikających z rozwiązania funkcjonalno-przestrzennego budynku, może być zainstalowany więcej niż jeden kurek główny. W takim przypadku instalacje zasilane z oddzielnych przyłączy nie mogą być ze sobą połączone.

7. W *zwartej* zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się instalowanie kurka głównego przed budynkiem, poniżej poziomu terenu, pod warunkiem zachowania wymagań właściwych dla armatury zaporowej montowanej na gazociągach sieci gazowych.

8. Miejsce usytuowania kurka głównego powinno być jednoznacznie oznakowane. Na budynku mającym więcej niż jeden kurek główny należy umieścić informację o liczbie i miejscach ich zainstalowania.

§ 159.

ust. 7 otrzymuje brzmienie:

7. W zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się instalowanie kurka głównego przed budynkiem, poniżej poziomu terenu, pod warunkiem zachowania wymagań właściwych dla armatury zaporowej montowanej na gazociągach sieci gazowych.

Zmiana w § 159 ust. 7 jest zmianą porządkującą.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 166.

1. Urządzenia pomiarowe zużycia gazu, zwane dalej „gazomierzami”, spełniające wymagania określone w Polskiej Normie dotyczącej gazomierzy, powinny być zainstalowane oddzielnie dla każdego z odbiorców i zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.
2. Lokalizacja gazomierzy powinna zapewniać łatwy dostęp do ich kontroli lub wymiany.
3. Przed każdym gazomierzem należy zainstalować zawór odcinający. Jeżeli gazomierz jest instalowany w jednej szafce z kurkiem głównym, uznaje się, że wymaganie to jest spełnione.
4. Gazomierze mogą być instalowane:
 - 1) w szafkach z materiałów co najmniej trudno zapalnych, z otworami wentylacyjnymi:
 - a) na klatkach schodowych lub korytarzach ogólnych,
 - b) na zewnątrz budynku, razem z kurkiem głównym instalacji gazowej, z zachowaniem warunków określonych w § 159 i 160;
 - 2) w szybach wentylowanych przeznaczonych dla pionów instalacyjnych, z drzwiczkami bez otworów wentylacyjnych, dostępnymi od strony pomieszczeń niemieszkalnych.
5. Dopuszcza się instalowanie gazomierzy, także bez szafek, w kuchniach stanowiących samodzielne pomieszczenie oraz w przedpokojach w istniejących budynkach mieszkalnych, podlegających przebudowie lub w których następuje remont instalacji gazowej.
6. Gazomierze mogą być ponadto instalowane w wydzielonych i zamykanych pomieszczeniach piwnicznych, jeżeli mają one *otwór okienny* oraz przewód wentylacji grawitacyjnej wyprowadzony ponad dach lub przez ścianę zewnętrzną na wysokość co najmniej 2,5 m powyżej terenu, w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od bocznej krawędzi okien, drzwi i innych otworów.

§ 166.

ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Gazomierze mogą być ponadto instalowane w wydzielonych i zamykanych pomieszczeniach piwnicznych, jeżeli mają one *okno* oraz przewód wentylacji grawitacyjnej wyprowadzony ponad dach lub przez ścianę zewnętrzną na wysokość co najmniej 2,5 m powyżej terenu, w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od bocznej krawędzi okien, drzwi i innych otworów.

Zmiana wprowadzona w ust. 6 jest następstwem zmian wprowadzonych w § 12 ust. 1, tj. zmiany wyrażenia „otwór okienny” na „okno”.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 170.

1. Urządzenia gazowe mogą być instalowane wyłącznie w pomieszczeniach spełniających warunki dotyczące ich wysokości, kubatury, wentylacji i odprowadzenia spalin, a także dopływu powietrza do spalania określone w rozporządzeniu, w Polskich Normach i przepisach odrębnych.
2. Urządzenia gazowe z otwartą komorą spalania, przez co rozumie się urządzenia typu A i B, nie mogą być instalowane w pomieszczeniach mieszkalnych, z zastrzeżeniem § 93 ust. 2 i 3.
3. Urządzenia gazowe z zamkniętą komorą spalania, przez co rozumie się urządzenia typu C, mogą być instalowane w pomieszczeniach mieszkalnych, niezależnie od rodzaju występującej w nich wentylacji, pod warunkiem zastosowania koncentrycznych przewodów powietrzno-spalinowych, z zachowaniem wymagań §175.

§ 170.

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Urządzenia gazowe z otwartą komorą spalania, przez co rozumie się urządzenia typu A i B, nie mogą być instalowane w pomieszczeniach mieszkalnych, z zastrzeżeniem § 93 ust. 2, 4 i 5.”;

Zmiana w § 170 ust. 2 jest zmianą porządkującą.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 172.

1. Maksymalne, łączne obciążenie cieplne przypadające na 1 m³ kubatury, służące do określania wymaganej kubatury pomieszczenia, w którym są zainstalowane urządzenia gazowe, pobierające powietrze do spalania z tego pomieszczenia, nie może przekraczać wartości określonych w poniższej tabeli:

Rodzaje pomieszczeń	Maksymalne obciążenie cieplne urządzeń gazowych na 1 m ³ kubatury pomieszczenia	
	typ A - bez odprowadzenia spalin	typ B - z odprowadzeniem spalin
Pomieszczenia przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz wnętrza kuchenne połączone z przedpokojem	175 W (150kcal/h)	350 W (300 kcal/h)
Pomieszczenia nieprzeznaczone na stały pobyt ludzi, w tym pomieszczenia kuchenne w mieszkaniach	930 W (800 kcal/h)	4.650 W (4.000 kcal/h)

2. W przypadku instalowania w jednym pomieszczeniu urządzeń gazowych bez odprowadzenia spalin i z odprowadzeniem spalin, łączne obciążenie cieplne pochodzące od tych urządzeń przypadające na 1 m³ kubatury pomieszczenia nie może przekraczać wielkości podanych w tabeli w ust. 1, kolumna 2.

3. Kubatura pomieszczeń, w których instaluje się urządzenia gazowe, nie powinna być mniejsza niż:

1) 8 m³ – w przypadku urządzeń pobierających powietrze do spalania z tych pomieszczeń,

2) 6,5 m³ – w przypadku urządzeń z zamkniętą komorą spalania.

4. Pomieszczenia, w których instaluje się urządzenia gazowe, powinny mieć wysokość co najmniej 2,2 m.

5. W budynkach jednorodzinnych, mieszkalnych w zabudowie zagrodowej i rekreacji indywidualnej, wzniesionych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, dopuszcza się instalowanie gazowych kotłów grzewczych w pomieszczeniach technicznych o wysokości co najmniej 1,9 m, z zachowaniem warunków określonych w ust. 1 i § 170 ust. 1 i 2.

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

§ 172.

w § 172 ust. 1 tabela otrzymuje brzmienie:

Rodzaje pomieszczeń	Maksymalne obciążenie cieplne urządzeń gazowych na 1 m ³ kubatury pomieszczenia	
	typ A - bez odprowadzenia spalin	typ B - z odprowadzeniem spalin
Pomieszczenia przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz aneksy kuchenne połączone z przedpokojem	175 W (150kcal/h)	350 W (300 kcal/h)
Pomieszczenia nieprzeznaczone na stały pobyt ludzi, w tym kuchnie	930 W (800 kcal/h)	4.650 W (4.000 kcal/h)

Zmiana w § 172 ust. 1 (w pierwszej kolumnie tabeli) jest zmianą porządkującą.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 179.

6. Odległość zbiorników z gazem płynnym od granicy z sąsiednią działką budowlaną powinna być nie mniejsza niż połowa odległości określonej w tabeli w ust. 4 w kolumnach 2 i 3, przy zachowaniu wymaganej odległości od budynku danego rodzaju.

§ 192a.

Mieszkania w budynku mieszkalnym wielorodzinnym i odrębne mieszkania w budynku zamieszkania zbiorowego należy wyposażać w instalację wejściowej sygnalizacji dzwonekowej oraz w odpowiednią sygnalizację alarmowo-przyzywową dostosowaną do potrzeb osób niepełnosprawnych.

§ 193.

1. W budynkach, o których mowa w § 54 ust. 1 i 2, liczbę i parametry techniczno-użytkowe dźwigów należy ustalać z uwzględnieniem przeznaczenia budynku, jego wysokości oraz liczby i rodzaju użytkowników.

2. Co najmniej jeden z dźwigów służących komunikacji ogólnej w budynku z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, a także w każdej wydzielonej w pionie, odrębnej części (segmentie) takiego budynku, powinien być przystosowany do przewozu mebli, chorych na noszach i osób niepełnosprawnych.

2a. Kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób niepełnosprawnych powinna mieć szerokość co najmniej 1,1 m i długość 1,4 m, poręcze na wysokości 0,9 m oraz tablicę przyzywową na wysokości od 0,8 m do 1,2 m w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od naroża kabiny z dodatkowym oznakowaniem dla osób niewidomych i informacją głosową.

3. W śródmiejskiej zabudowie uzupełniającej w średniowysokim budynku mieszkalnym wielorodzinnym, mającym nie więcej niż 3 mieszkania dostępne z klatki schodowej na kondygnacji, dopuszcza się instalowanie dźwigu niespełniającego wymagań, określonych w ust. 2, poza przystosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych.

4. Dźwigi przeznaczone dla ekip ratowniczych powinny spełniać wymagania określone w § 253 oraz w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 179.

ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Odległość zbiorników z gazem płynnym od granicy **działki budowlanej** z tymi zbiornikami powinna być nie mniejsza niż połowa odległości określonej w tabeli w ust. 4 w kolumnach 2 i 3, przy zachowaniu wymaganej odległości od budynku danego rodzaju.

§ 192a

§ 192a. otrzymuje brzmienie:

Mieszkania w budynku mieszkalnym wielorodzinnym należy wyposażyć w instalację wejściowej sygnalizacji dzwonekowej oraz w odpowiednią sygnalizację alarmowo-przyzywową dostosowaną do potrzeb osób niepełnosprawnych.

§ 193

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. W zabudowie śródmiejskiej w średniowysokim budynku mieszkalnym wielorodzinnym, mającym nie więcej niż 3 mieszkania dostępne z klatki schodowej na kondygnacji, dopuszcza się instalowanie dźwigu niespełniającego wymagań określonych w ust. 2, poza przystosowaniem go do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Uwagi

Zmiana w § 179 ust. 6 jest zmianą porządkową, mającą na celu odniesienie wymaganej odległości do granicy działki na której zlokalizowany jest zbiornik z gazem płynnym, a nie do granicy z sąsiednią działką budowlaną.

Usunięto pojęcie „odrębnych mieszkań w budynku zamieszkania zbiorowego”, gdyż mieszkania mogą być jedynie w budynkach mieszkalnych.

W ust. 3 ujednolicono nazewnictwo, zgodnie z treścią całego rozporządzenia. Usunięto pojęcie zabudowy śródmiejskiej uzupełniającej.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 202.

Szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać *pomieszczenia maszynowni, linowni oraz szyby dźwigów, w tym nadszuby i podszybia*, określają przepisy o dozorze technicznym.

DZIAŁ V

Bezpieczeństwo konstrukcji

§ 206.

1. W przypadku, o którym mowa w § 204 ust. 5, budowa powinna być poprzedzona ekspertyzą techniczną stanu obiektu istniejącego, stwierdzającego jego stan bezpieczeństwa i przydatności do użytkowania, uwzględniającą oddziaływania wywołane wzniesieniem nowego budynku.

2. Rozbudowa, nadbudowa, przebudowa oraz zmiana *przeznaczenia* budynku powinny być poprzedzone ekspertyzą techniczną stanu konstrukcji i elementów budynku, z uwzględnieniem stanu podłoża gruntowego.

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 202

§ 202. otrzymuje brzmienie:

Szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać dźwigi, inne urządzenia podnoszące, schody ruchome oraz pochylnie ruchome, określają przepisy odrębne.

§ 206

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Rozbudowa, nadbudowa, przebudowa oraz zmiana **spособu użytkowania** budynku powinny być poprzedzone ekspertyzą techniczną stanu konstrukcji i elementów budynku, z uwzględnieniem stanu podłoża gruntowego.

Uwagi

Zmieniono brzmienie z uwagi na jego dezaktualizację - przepisy o dozorze technicznym nie obejmują zagadnień określających jak powinien wyglądać dźwig, urządzenia podnoszące, schody i pochylnie ruchome – określają to inne odrębne przepisy, tj. rozporządzenie w sprawie zasadniczych wymagań dla dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa, rozporządzenie w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn.

W § 206 ust. 1 ujednolicono nazewnictwo zgodnie z § 2 ust. 1 nowelizowanego rozporządzenia oraz nawiązując do art. 71 ust. 1 ustawy.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

Rozporządzenie po nowelizacji

Uwagi

DZIAŁ VI

Bezpieczeństwo pożarowe

Rozdział 7

Usytuowanie budynków z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe

§ 271.

[Odległość między zewnętrznymi ścianami budynków]

8. Najmniejszą odległość budynków ZL, PM, IN od granicy lasu należy przyjmować, jak odległość ścian tych budynków od ściany budynku ZL z przekryciem dachu rozprzestrzeniającym ogień.

§ 271.

ust. 8 otrzymuje brzmienie:

8. Najmniejszą odległość budynków ZL, PM, IN od granicy **(konturu) lasu, rozumianego jako grunt leśny (Ls) określony na mapie ewidencyjnej lub teren przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako leśny, przyjmuje się jako** odległość ścian tych budynków od ściany budynku ZL z przekryciem dachu rozprzestrzeniającym ogień.

Zdefiniowano granicę lasu, jako granicę (kontur) gruntu leśnego (lasu) określonego na mapie ewidencyjnej jako Ls, bądź terenu przeznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako leśny.

W tym zakresie, jako las nie będą traktowane grunty zadrzewione i zakrzewione, oznaczone symbolem Lz

Zgodnie z § 28 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 r. poz. 1034, z późn. zm.) mapa ewidencyjna zawiera m. in. kontur użytku gruntowego, zatem jako granicę należy rozumieć kontur użytku.

W przypadku występowania na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, za teren leśny rozumie się zarówno teren przeznaczony wyłącznie do produkcji leśnej (oznaczony np. jako Lz), jak również przeznaczony pod zabudowę na terenach leśnych (oznaczony np. jako MN/L),

Wówczas zazwyczaj granica terenu jest równoznaczna z granicą działki.

Występują przypadki, gdy na mapie ewidencyjnej dana działka ma oznaczenie Ls, a w mpzp – oznaczona jest już jako teren pod zabudowę jednorodzinną - wówczas nadal należy zachować odległość od lasu jako konturu gruntu leśnego oznaczonego na mapie ewidencyjnej.

Zmiana rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Rozporządzenie obowiązujące do 31.12.2017

§ 271.

[Odległość między zewnętrznymi ścianami budynków]

-

Rozporządzenie po nowelizacji

§ 271.

po ust. 8 dodaje się ustęp 8a w brzmieniu:

**Najmniejsza odległość budynków wymienionych
w § 213 wykonanych z elementów
nierozprzestrzeniających ognia, niezawierających
pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz
posiadających klasę odporności pożarowej wyższą niż
wymagana zgodnie z § 212 od granicy (konturu) lasu
zlokalizowanej na:**

1) sąsiedniej działce - wynosi 4 m,

2) działce, na której sytuuje się budynek - nie określa się

**- jeżeli teren, na którym znajduje granica (kontur) lasu,
przeznaczony jest w miejscowym planie
zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę
niezwiązaną z produkcją leśną, a w przypadku braku planu
miejscowego – grunty leśne są objęte zgodą na zmianę
przeznaczenia na cele nieleśne uzyskaną przy
sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania
przestrzennego, które utraciły moc na podstawie art.1 lit. a
ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o
zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2001 poz.
1804) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r.
o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
(Dz.U. z 2017 r. poz. 1703).**

Uwagi

Dla ułatwienia przeprowadzania inwestycji dodano nowy ust. 8a, mający na celu umożliwienie w określonych przypadkach niespełnienie wymagań ust. 8, dla budynków określonych w § 213, bez pomieszczeń zagrożonych wybuchem, rozgraniczając wskazane odległości na sytuacje, gdy granica lasu zlokalizowana jest na sąsiedniej działce oraz w przypadku gdy granica lasu znajduje się na działce, na której prowadzona będzie inwestycja. (Możliwość zmniejszenia odległości od granicy lasu nie zwalnia od obowiązku zachowania odległości od granicy działki budowlanej o których mowa w § 12.)

Zgodnie z tą regulacją jeśli:

– [?] budynek będzie miał klasę odporności pożarowej wyższą niż jest wymagana, oraz elementy budynku będą nierozprzestrzeniające ogień

- granica lasu znajduje się na działce przeznaczonej w miejscowym planie pod zabudowę lub

– [?] granica lasu znajduje się na działce, dla której uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne podczas sporządzania poprzednich planów miejscowych, możliwe jest sytuowanie budynku w odległości 4 m od granicy lasu w przypadku gdy granica lasu będzie usytuowana na sąsiedniej działce, a w przypadku gdy granica lasu znajduje się na działce, na której będzie realizowana inwestycja odległości nie ustala się.

W tym przypadku oznacza to, że np. budynek mieszkalny jednorodzinny, który dotychczas nie musiał mieć odpowiedniej klasy odporności pożarowej, teraz będzie miał o jedną klasę wyższą, czyli jego główna konstrukcja nośna będzie miała klasę odporności ogniowej R60, oraz elementy te będą NRO.

w § 271 ust. 8a rozporządzenia przyjęto, że warunek nienaruszania przepisów dotyczących ochrony gruntów leśnych należy uznać za spełniony w przypadku, gdy teren, na którym znajduje się granica lasu, przeznaczony jest w mpzp pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną. Wynika to z faktu, że w toku procedury sporządzania planu miejscowego dla tego terenu musiała być wydana decyzja zawierająca zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne. Zgodę tę uznano za wystarczającą nawet w przypadku, gdy plan miejscowy dla którego zgoda ta została wydana już nie obowiązuje.

Podsumowanie i przepisy przejściowe

Przepisy przejściowe

1. PRZEPISY DOTYCHCZASOWE STOSUJEMY, GDY PRZED DNIEM WEJŚCIA W ŻYCIE ROZPORZĄDZENIA:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego.

2. NA WNIOSEK INWESTORA § 12 UST. 2 W BRZMIENIU DOTYCHCZASOWEGO ROZPORZĄDZENIA, STOSUJE SIĘ, GDY PRZED DNIEM WEJŚCIA W ŻYCIE ZNOWELIZOWANEGO ROZPORZĄDZENIA ZOSTAŁA WYDANA DECYZJA O WARUNKACH ZABUDOWY I ZAGOSPODAROWANIA TERENU ORAZ PRZED DNIEM 1 STYCZNIA 2020 R.:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego.

3. DOPUSZCZA SIĘ STOSOWANIE § 55 UST. 4 ROZPORZĄDZENIA, W BRZMIENIU DOTYCHCZASOWYM - w przypadku budynku innego niż budynek mieszkalny wielorodzinny, dla którego została wydana decyzja pozwolenia na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r. i dla którego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dokonano zmiany sposobu użytkowania na budynek mieszkalny wielorodzinny.

4. PRZEPISU § 94 ROZPORZĄDZENIA W BRZMIENIU NADANYM ZNOWELIZOWANYM ROZPORZĄDZENIEM NIE STOSUJE SIĘ DO MIESZKAŃ O POWIERZCHNI UŻYTKOWEJ MNIEJSZEJ NIŻ 25 m²:

- 1) powstałych w ramach zamierzenia budowlanego o którym mowa w ust. 1 (złożono wniosek, dokonano zgłoszenia lub została wydana decyzja o pozwoleniu na bud;
- 2) które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia spełniają warunki o których mowa w art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o własności lokali
(*Samodzielnym lokalem mieszkalnym, w rozumieniu ustawy, jest wydzielona trwałymi ścianami w obrębie budynku izba lub zespół izb przeznaczonych na stały pobyt ludzi, które wraz z pomieszczeniami pomocniczymi służą zaspokajaniu ich potrzeb mieszkaniowych*).

5. ROZPORZĄDZENIE WCHODZI W ŻYCIE Z DNIEM 1 STYCZNIA 2018 R. Z WYJĄTKIEM § 1 PKT 28 (GARAŻE JEDNOPRZESTRZENNE), KTÓRY WCHODZI W ŻYCIE PO UPŁYWIE 12 MIESIĘCY OD DNIA OGŁOSZENIA.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA
IZBA ARCHITEKTÓW RP

Koniec prezentacji

Dziękuję za uwagę

mpoia.pl